

BIULETYN

Politechniki Śląskiej

MAJ 2015

Nr 5 (267)

www.polsl.pl/biuletyn

ISSN 1689-8192

70 LAT TRADYCJI
**POLITECHNIKI
ŚLĄSKIEJ**

1945 - 2015

P.4492/15

Centrum Nowych Technologii
Politechniki Śląskiej

Partnerzy i sponsorzy jubileuszu 70-lecia Politechniki Śląskiej

ING

HUTA POKÓJ

VOIGT®

Fiat Auto Poland

Grupa Powen-Wafapomp SA

RAFAKO

GRUPA PBG

Future Processing

70 LAT TRADYCJI POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

1 9 4 5 - 2 0 1 5

P.4492/15

Spis treści

5	Słowo Rektora Politechniki Śląskiej prof. Andrzeja Karbownika	30	Honorowi profesorowie Politechniki Śląskiej
7	„Siedemdziesiąt lat temu... Burzliwe początki Politechniki Śląskiej”	34	Profesorowie Politechniki Śląskiej doktorami honoris causa innych uczelni
18	Wspomnienia rektorów Politechniki Śląskiej: prof. Władysława Kuczewskiego oraz prof. Stanisława Ochęduszki	37	Politechnika Śląska AD 2015
20	Poczet rektorów Politechniki Śląskiej	48	Wypowiedzi okolicznościowe prezydentów miast, absolwentów i profesorów Politechniki Śląskiej
25	Doktorzy honoris causa Politechniki Śląskiej	55	Partnerzy Politechniki Śląskiej
		63	Partnerzy i sponsorzy jubileuszu 70-lecia

Biuletyn Politechniki Śląskiej

www.biuletyn.polsl.pl

ISSN 1689-8192
Nr 5 (267)
Maj 2015
www.polsl.pl/biuletyn

Adres redakcji:
Dział Promocji
Politechniki Śląskiej
ul. Akademicka 2A, 44-100 Gliwice
tel. (32) 237 11 80
tel./fax (32) 237 11 81
e-mail: biuletyn@polsl.pl

Druk:
Zakład Graficzny Politechniki Śląskiej
ul. Łużycka 24, 44-100 Gliwice
tel. (32) 231 54 18

Nakład: 600 egz.
Numer zamknięto 8 maja 2015 r.

Redakcja:
Paweł Doś – redaktor naczelny
Katarzyna Wojtachnio
Agnieszka Moszczyńska

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania zmian i skracania tekstów oraz zmiany ich tytułów.
Autorzy publikacji umieszczanych w „Biuletynie” akceptują jednoczesne ukazanie się artykułów w wersji drukowanej oraz internetowej biuletynu. Fotografie i rysunki w nadesłanych materiałach zamieszczane są na odpowiedzialność autora korespondencji.

Foto Z. Mślic

Łańcuch rektora Politechniki Śląskiej

Szanowni Czytelnicy,

trzymają Państwo w ręku nowy numer „Biuletynu Politechniki Śląskiej”, który został poświęcony jubileuszowi powstania naszej uczelni. W tym miesiącu mija bowiem dokładnie 70 lat od momentu, kiedy na mocy dekretu Prezydium Krajowej Rady Narodowej z 24 maja 1945 roku powołano do życia Politechnikę Śląską.

Z tej okazji postanowiliśmy przypomnieć na łamach „Biuletynu”, jak wyglądały pierwsze lata istnienia naszej Alma Mater. Przybliży je zarówno artykuł historyczny, opowiadający o niezwykle trudnych początkach Politechniki Śląskiej, jak i opublikowane wspomnienia kierownika-organizatora i zarazem pierwszego rektora uczelni prof. Władysława Kuczewskiego, a także prof. Stanisława Ochęduszki, pełniącego funkcję rektora w latach 1956-1959.

Od samego początku jednym z największych atutów naszej uczelni była doskonała kadra naukowo-dydaktyczna, którą stanowili profesorowie z Politechniki Lwowskiej. To oni organizowali pierwsze wydziały, tworzyli od podstaw bazę dydaktyczną i laboratoryjną, to również im zawdzięczamy pierwsze programy studiów. W ten sposób lwowskie tradycje naukowe ukształtowały i wniknęły głęboko w naszą Alma Mater. W ciągu 70 lat istnienia, dzięki nieustannemu rozwojowi, Politechnika Śląska stała się jedną z największych i najlepszych uczelni technicznych w Polsce. Łączy ją jednak niezwykle mocna więź z naszym regionem. O tym, jak ważną funkcję w życiu społecznym i gospodarczym Śląska pełni ona współcześnie, mogą się Państwo przekonać, czytając wypowiedzi osób ściśle związanych z regionem oraz Politechniką Śląską. Wśród nich znajdują się m.in. prezydenci miast, prezesi śląskich spółek, a także absolwenci i profesorowie Politechniki Śląskiej.

Jestem przekonany, że publikacja, którą trzymają Państwo w ręku, pozwoli lepiej zrozumieć kontekst historyczny powstania naszej Alma Mater, zaś obchodzony w tym roku jubileusz stanie się nie tylko okazją do podsumowań działalności uczelni, lecz także platformą dyskusji i wymiany cennych doświadczeń, pozwalających Politechnice Śląskiej wkroczyć w kolejne lata działalności z nowym zapałem i pomysłami na sprostanie wyzwaniom współczesności.

Serdecznie zachęcam do lektury.

Rektor Politechniki Śląskiej
 Prof. dr hab. inż. Andrzej Karbownik

Rektor Politechniki Śląskiej
 Prof. Andrzej Karbownik

Budowa gmachu Wydziału Górniczego, 1951 rok

Siedemdziesiąt lat temu... Burzliwe początki Politechniki Śląskiej

Siedemdziesiąt lat temu utworzono pierwszą wyższą szkołę techniczną na Górnym Śląsku – Politechnikę Śląską.

Przez ten czas uczelnia, której powołanie było podyktowane potrzebą wsparcia śląskiego przemysłu, stała się integralną częścią zarówno regionu, jak i wybranych na jej siedzibę Gliwic. Z okazji jubileuszu warto przypomnieć, jak wyglądały początki naszej uczelni, a były one niezwykle burzliwe.

Najpierw walka o utworzenie uczelni technicznej na Śląsku, a następnie o jej zlokalizowanie w Gliwicach, werbowanie kadry naukowej oraz przygotowanie budynków i laboratoriów – to wydarzenia, które zdominowały pierwsze lata istnienia Politechniki Śląskiej.

Katarzyna Wojtachnio

Starania o utworzenie uczelni technicznej na Śląsku ruszyły jeszcze przed II wojną światową. Po wyodrębnieniu się województwa śląskiego w II Rzeczypospolitej zaczęto bowiem coraz bardziej odczuwać jej brak. Region ten był kojarzony przede wszystkim z przemysłem. Jego mieszkańcy ciężko pracowali w kopalniach i hutach, lecz stanowili prawie wyłącznie grupę robotniczą. Ze względu na brak dostatecznie wykształconej kadry pozyskiwano specjalistów z innych regionów Polski, wykształconych na uczelniach w Krakowie, Warszawie czy Lwowie. Zaczęto więc podejmować próby utworzenia szkoły wyższej. Zbliżająca się wojna zniweczyła jednak wszystkie plany.

Powojenne starania o utworzenie uczelni technicznej na Śląsku

Po zakończeniu II wojny światowej ponownie powrócono do pomysłu utworzenia uczelni na Śląsku. Pod koniec stycznia 1945 roku, gdy w Śląskim Urzędzie

Wojewódzkim został powołany Wydział Oświaty, nadzieje na jej utworzenie stały się coraz większe. Ze względu na przemysłowy charakter regionu środowisko techniczne liczyło na utworzenie politechniki albo szkoły wyższej o profilu górniczo-hutniczym.

Pomysł wydawał się trafiony przede wszystkim dlatego, że wpisywał się w koncepcję nowo utworzonego Ministerstwa Oświaty, które zamierzało uruchomić w Polsce nowe ośrodki akademickie. Z racji ustanowienia nowych granic planowano również przesunięcie punktu ciężkości Polski ze wschodu w stronę zachodu. Tworzenie ośrodków nauki i kultury polskiej na Ziemiach Odzyskanych miało również wspomagać ich integrację z ojczystymi ziemiami.

Aby więc urzeczywistnić pomysł utworzenia wyższej szkoły technicznej na Śląsku, postanowiono powołać zespół, który zająłby się organizacją uczelni dla tego regionu. Dlatego też 26 lutego 1945 r. została oficjalnie utworzona Tymczasowa Komisja Organizacyjna Politechniki Śląskiej. Jej przewodni-

D E K R E T

z dnia 24 maja 1945 r.

o utworzeniu Politechniki Śląskiej

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tworzy się Politechnikę Śląską z siedzibą w Katowicach.

Art. 2. Politechnika Śląska jest państwową szkołą akademicką.

Art. 3. (1) Politechnika Śląska dzieli się na cztery wydziały: 1) mechaniczny, 2) elektryczny, 3) hutniczy, 4) inżynieryjno-budowlany.

(2) Minister Oświaty może w drodze rozporządzenia powołać do życia nowe wydziały i oddziały.

Art. 4. (1) Pierwszego rektora i pierwszy skład profesorów Politechniki Śląskiej mianuje Prezydent Krajowej Rady Narodowej na wniosek Ministra Oświaty.

(2) W okresie organizacyjnym, trwającym do dnia 30 sierpnia 1946 r., rektor Politechniki Śląskiej ma kompetencje senatu akademickiego, dziekanów i rad wydziałowych.

(3) Minister Oświaty może w drodze rozporządzenia ograniczyć kompetencje rektora, określone w ust. (2).

Art. 5. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 6. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:
Edward Osóbka-Morawski

Minister Oświaty:
Stanisław Skrzyszewski

Dekret Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 24 maja 1945 roku o utworzeniu Politechniki Śląskiej

czącym został dyrektor Państwowej Szkoły Górniczej w Katowicach inż. Stanisław Majewski, późniejszy profesor Akademii Górniczej. Komisja posiadała również czterech członków. Należeli do nich: prof. dr inż. Franciszek Wasilkowski z Politechniki Lwowskiej, dr inż. Stefan Kaufman — ówczesny naczelnik Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim, inż. Zygmunt Łabęcki — dyrektor Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych, a także inż. Kazimierz Kutarba — przedstawiciel śląskiego przemysłu. Profesorowie: Wasilkowski, Kaufman i Kutarba byli później wieloletnimi pracownikami Politechniki Śląskiej.

Śląsko-krakowska walka o politechnikę

Jednak plany dotyczące utworzenia uczelni technicznej na Śląsku szybko się skomplikowały, ponieważ okazało się, że równoległe o powołanie politechniki stara się krakowskie środowisko akademickie. W kwietniu 1945 roku pod przewodnictwem prof. Izydora Stella-Sawickiego, głównego inicjatora przedsięwzięcia, zaczął działać Komitet Organizacyjny Wydziałów Politechnicznych przy Akademii Górniczej w Krakowie, w porozumieniu z tą uczelnią. W tym samym miesiącu rozpoczęto nabór kandydatów na studia na pięć wydziałów: Architektury, Chemii, Elektryczny, Inżynierii Lądowej i Wodnej oraz Mechaniczny.

Mimo że Ministerstwo Oświaty zdawało sobie sprawę z potrzeby utworzenia uczelni technicznej na południu Polski, dość szybko stało się jasne, że nie pozwo-

li na powołanie dwóch leżących w stosunkowo niedużej odległości od siebie politechnik. Na korzyść Krakowa przemawiał fakt, iż w mieście przebywała spora grupa warszawskiego i lwowskiego środowiska naukowego. Spodziewano się również dalszego napływu profesorów lwowskich, którzy w najbliższym czasie mieli zostać przesiedleni. Na korzyść województwa śląskiego przemawiały natomiast bliskość i potrzeby śląskiego przemysłu, a także lepsza niż w Krakowie baza lokalowa i socjalna dla pracowników i studentów.

Starania krakowskiego środowiska akademickiego zaniepokoiły Tymczasową Komisję Organizacyjną Politechniki Śląskiej, która w reakcji na nie postanowiła opracować memoriał uzasadniający pilną konieczność utworzenia uczelni technicznej na Śląsku. Do poparcia tych działań zaangażował się ówczesny wojewoda śląski Aleksander Zawadzki, który przekazał memoriał władzom, a także wielokrotnie akcentował potrzebę utworzenia uczelni na Śląsku. Niezwykle zaangażowanie wykazali także zarówno przedstawiciele śląskiej inteligencji, jak i młodzież — przede wszystkim Związek Walki Młodych, a także uczniowie i nauczyciele Śląskich Technicznych Zakładów Naukowych.

Priorytetowym zadaniem Tymczasowej Komisji Organizacyjnej Politechniki Śląskiej był wtedy również wybór miasta na siedzibę uczelni. Nie było bowiem przesądzone, w której ze śląskich miejscowości mogłaby zostać usytuowana. Pierwotnym wyborem były Katowice. Docelowo rozważano umiejscowienie politechniki w katowickiej Ligocie. Jednak zanim wybrana siedziba zostałaby odpowiednio przygotowana, funkcję tę tymczasowo miały pełnić Śląskie Techniczne Zakłady Naukowe,

których zaplecze laboratoryjne i naukowe początkowo wspomagałoby edukację przyszłych inżynierów. Pojawiły się jednak głosy, że Katowice nie dysponują dostatecznym zapleczem materialnym, a wspomniane laboratoria nie zaspokoilyby wszystkich potrzeb uczelni technicznej. Poza tym okazało się, że są także problemy kadrowe – brakowało pracowników naukowych, którzy zajęliby się kształceniem przyszłych pokoleń inżynierów. Prawdopodobnie jeszcze w marcu 1945 roku sprawa poszukiwania odpowiedniej siedziby dla politechniki w województwie śląskim była nadal otwarta.

Dekret nr 118

Nadrzędnym problemem w tamtym czasie był wciąż jeszcze brak potwierdzenia, czy Politechnika Śląska w ogóle powstanie. Jak podaje autor „Początków Politechniki Śląskiej” Wiesław Jan Bąba, do połowy maja 1945 roku Ministerstwo Oświaty nadal wahało się, w jakim mieście na południu kraju powinno się ulokować uczelnię techniczną. – Prawdopodobnie, uwzględniając interesy środowiska krakowskiego i śląskiego, rozważano przyjęcie dwóch rozwiązań: 1) Politechnika Śląska w Krakowie z ewentualnym późniejszym przeniesieniem jej części do Katowic, 2) Politechnika Śląska w Katowicach uruchomiona w Krakowie i z tymczasową siedzibą w Krakowie – wyjaśnia autor.

Ostatecznie postanowiono zastosować rozwiązanie drugie, czyli utworzyć Politechnikę Śląską w Katowicach, ale na czas organizowania bazy lokalowej i zaplecza dydaktycznego jej tymczasowa siedziba miała znajdować się w Krakowie. Decyzja ta została sfinalizowana podpisaniem dekretu o utworzeniu Politechniki Śląskiej podczas posiedzenia Rady Ministrów 24 maja 1945 roku. Zapisano w nim między innymi, że w skład Politechniki Śląskiej mają wejść cztery wydziały: Mechaniczny,

Elektryczny, Hutniczy oraz Inżynieryjno-Budowlany. Ściśle określono również okres organizacyjny uczelni. Miał on trwać do 30 sierpnia 1946 roku. Dokument ten wszedł w życie w dniu ogłoszenia, czyli 11 czerwca.

Co ciekawe, polska prasa informowała o powstaniu nowej uczelni technicznej jeszcze zanim dekret został podpisany, powołując się na dokument z 16 maja. – Najwięcej uwagi i miejsca poświęcił temu dekretowi „Dziennik Zachodni”, który 23 maja informował o powołaniu Politechniki Śląskiej z siedzibą w Katowicach dekretem Rady Ministrów z 16 maja. Podano, że uruchomienie uczelni odbędzie się na razie w Krakowie, ze względu na istniejące możliwości natychmiastowego rozpoczęcia pracy – podaje Wiesław Bąba.

Sprawa wydaje się być o tyle tajemnicza, że żaden dokument z 16 maja się nie zachował, skąd więc mowa o dekrete z tego właśnie dnia? Autor „Początków Politechniki Śląskiej”, powołując się na wspomnienia premiera Edwarda Osóbki-Morawskiego, spisane w książce jego autorstwa pt. „Trudna droga. Fragmenty wspomnień”, za prawdopodobną przyczynę zamieszania podaje kontrowersje związane z wybraniem siedziby dla Politechniki Śląskiej. – Prawdopodobnie doszło do powołania śląskiej uczelni w dniu 16 maja 1945 roku, lecz na skutek kontrowersji dotyczących wyboru siedziby uczelni oraz konieczności uzyskania opinii prawnej zawartości dekretu pierwotny protokół z 16 maja został wycofany i zastąpiony w późniejszym czasie nową wersją, znajdującą się w księdze protokołów posiedzeń RM. (...) Sytuacja powyższa umożliwiła ponowne podjęcie aktu erekcji Politechniki Śląskiej na posiedzeniu w dniu 24 maja 1945 roku, w nowej wersji z uzgodnioną siedzibą uczelni – przypuszcza autor.

Tym samym, pomimo wielu kontrowersji i wątpliwości, Politechnika Śląska została powołana do życia.

91

D E K R E T

z dnia 20 marca 1946 r.

o przeniesieniu siedziby Politechniki Śląskiej.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Siedzibę Politechniki Śląskiej, utworzonej dekretem z dnia 24 maja 1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 118), przenosi się z Katowic do Gliwic.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:
Władysław Gomułka

w/z Minister Oświaty:
Władysław Bieńkowski

Dekret Prezydium Krajowej Rady Narodowej z dnia 20 marca 1946 roku o przeniesieniu siedziby uczelni

Krakowskie początki śląskiej uczelni

Z uwagi na szybszą możliwość rozpoczęcia wykładów, na czym założycielom uczelni bardzo zależało, Politechnika Śląska miała początkowo funkcjonować w Krakowie, w oparciu o zorganizowane wydziały oficjalnie nie utworzonej jeszcze Politechniki Krakowskiej przy Akademii Górniczej. – Rektor Akademii Górniczej Walery Goetel został upoważniony przez Ministra Oświaty do występowania w imieniu nowej politechniki, a profesorowi I. Stella-Sawickiemu powierzona została praca organizacyjna. Faktycznie organizatorem Politechniki Śląskiej w fazie początkowej (maj 1945) stał się Komitet Organizacyjny Politechniki Krakowskiej przy Akademii Górniczej, chociaż jego zamiarem było utworzenie uczelni technicznej dla Krakowa – podkreśla w „Początkach...” Wiesław Bąba.

Pierwsza inauguracja roku akademickiego na Politechnice Śląskiej odbyła się 30 maja w 1945 roku w gmachu Akademii Górniczej w Krakowie. Pierwsze zajęcia rozpoczęły się natomiast z początkiem czerwca na czterech wydziałach: Mechanicznym, Elektrycznym, Inżynieryjno-Budowlanym oraz Chemicznym, który powstał w miejsce Hutniczego. – Na pierwszy rok słuchacze zostali przyjęci bez egzaminu wstępnego na podstawie przedłożonych świadectw licealnych z wynikiem bardzo dobrym. Mieli oni do jesieni 1946 roku ukończyć trzy semestry, aby nadrobić zaległości powstałe w czasie wojny – dodaje autor książki.

Data inauguracji zbiegła się z datą mianowania na kierownika-organizatora Politechniki Śląskiej prof. Władysława Kuczewskiego. Powierzono mu zadanie zorganizowania uczelni między innymi dlatego, iż był już w tej materii doświadczony. Od stycznia do końca maja był bowiem organizatorem i rektorem komisarycznym Politechniki Warszawskiej z tymczasową siedzibą w Lublinie. Nominacja wraz z nadanymi specjalnymi uprawnieniami obowiązywała w okresie organizacyjnym uczelni, czyli do 30 sierpnia 1946 roku. Nowy kierownik-organizator rozpoczął działania tuż po nominacji. W jednym z pierwszych wydanych przez siebie zarządzeń, z 11 czerwca 1945 roku, ustanowił pełniących obowiązki prorektora i czterech dziekanów w tymczasowych strukturach politechniki. Pierwszym prorektorem mianował prof. Izidora Stella-Sawickiego. Natomiast obowiązki dziekanów pełnili: Wydziału Chemicznego – prof. Edward Sucharda, Wydziału Elektrycznego – prof. Kazimierz Idaszewski, Wydziału Inżynieryjno-Budowlanego – prof. Antonii Plamitzer oraz Wydziału Mechanicznego – prof. Zygmunt Ciechanowski.

Do października 1945 roku zajęcia dydaktyczne na śląskiej uczelni odbywały się głównie w pomieszczeniach Akademii Górniczej oraz – w mniejszym zakresie – w udostępnianych salach Uniwersytetu Jagiellońskiego i Akademii Handlowej.

Walka o Wydział Hutniczy

Mimo formalnego powołania Wydziału Hutniczego dekretem z 24 maja 1945 roku nie udało się go ostatecznie utworzyć na Politechnice Śląskiej. Przyczyna takiego stanu rzeczy leżała w braku kadry naukowo-dydaktycznej. Pracownicy Wydziału Hutniczego Akademii Górniczej odmówili bowiem współpracy, przeniesienie tego wydziału na Śląsk okazało się więc niemożliwe. Z powodu trudności związanych z organizacją wydziałów Politechniki Śląskiej zwołano więc 9 czerwca w Ministerstwie Oświaty konferencję dotyczącą losów zarówno śląskiej, jak i krakowskiej uczelni. – Na konferencji ponownie dyskutowano nad strukturą organizacyjną Politechniki Śląskiej. Postanowiono utworzyć powołane dekretem trzy wydziały: Mechaniczny, Elektryczny i Inżynieryjno-Budowlany. Natomiast zdecydowano się odłożyć do września 1946 roku organizację Wydziału Hutniczego „(...) ze względu na brak potrzebnej ilości profesorów” – relacjonuje Wiesław Bąba.

Autor książki podkreśla, że nie utworzenie tego wydziału było ceną, jaką Ministerstwo Oświaty musiało zapłacić za decyzję o powołaniu Politechniki Śląskiej zamiast Krakowskiej. Prawdopodobnie to właśnie było argumentem, który ostatecznie przekonał profesorów Walerego Goetla oraz Izidora Stella-Sawickiego do pomocy w organizacji śląskiej uczelni. Sprawa Wydziału Hutniczego miała bowiem bardzo duże znaczenie dla interesów Akademii Górniczej.

W miejsce nieerygowanego wydziału utworzono natomiast pierwotnie nieplanowany w strukturze Politechniki Śląskiej Wydział Chemiczny. Miał on zapewnić odpowiednią liczbę pracowników naukowych oraz studentów, głównie z Politechniki Lwowskiej. Jako że powstanie tego wydziału nie zostało zawarte w dekreście z 24 maja 1945, przez kolejne miesiące, mimo że od początku działał najprężniej, funkcjonował on na uczelni nieoficjalnie. Jego prawne usankcjonowanie nastąpiło dopiero Rozporządzeniem Ministra Oświaty z 24 grudnia 1945 roku z mocą wsteczną, obowiązującą od października 1945 roku.

Ostateczna siedziba – Gliwice

Podczas czwartej konferencji w Ministerstwie Oświaty zapadły również istotne decyzje dotyczące przeniesienia uczelni na Śląsk. Postanowiono, że studenci będą mogli rozpocząć drugi semestr na Politechnice Śląskiej już w Katowicach. – Do 1 października w miastach Śląska miały się odbywać wpisy na pierwszy semestr i rok wstępny. Na pozostałych latach studiów śląskiej uczelni na każdym wydziale należało pozostawić 20 procent miejsc dla młodzieży śląskiej – pisze Wiesław Bąba. Najpierw jednak trzeba było przygotować potrzebne pomieszczenia. I tu pojawiły się kolejne komplikacje.

Politechnika S L A S K A
dnia 11. czerwca 1945 r.

odpis

Z a r z ą d z e n i e Nr.1

Pismem Ministerstwa Oświaty z dnia 30. maja rb.

Nr. IP-7009/45 zostałem mianowany kierownikiem-organizatorem
Politechniki Śląskiej w Katowicach.

Politechnika Ś l ą s k a

dnia 11. czerwca 1945

I. dz. Nr. 2

Z a r z ą d z e n i e Nr.2

Oceniając wysoko prace Komitetu Organizacyjnego
Politechniki w Krakowie z ob. prof. Stella-Sawickim na
czele, na podstawie udzielonych mi przez Ministerstwo
Oświaty pełnomocnictw i w porozumieniu z nim mianuję
na okres znajdowania się Politechniki w Krakowie:

- p.o. prorektora - prof. inż. Izydora Stella-Sawickiego,
który jest moim zastępcą, przestrzegającym wykonania wydawanych przeze
mnie zarządzeń,
- p.o. dziekana Wydziału Chemicznego
- prof. inż. dra Edwarda Sucharde,
- p.o. dziekana Wydziału Elektrycznego
- prof. inż. dra Kazimierza Idaszewskiego,
- p.o. dziekana Wydziału Inżynierjno-Budowlanego
- prof. dra Antoniego Plamitzera,
- p.o. dziekana Wydziału Mechanicznego
- prof. inż. Zygmunta Ciechanowskiego.

Ob. ob. dziekani przedkożą mi do zatwierdzenia
obsadę katedr na swych wydziałach, a w porozumieniu
z kierownikami katedr - listę adiunktów i asystentów
/w terminie do dnia 20 b.m./ celem dalszego przekazania
Kwesturze.

Ważność wszystkich nominacji wygaśnie z dniem
przeniesienia Politechniki Śląskiej z Krakowa na Śląsk.
Profesorowie i asystenci, pragnący na stałe
osiedlić się na Śląsku, są proszeni o wnoszenie indywi-
dualnych zgłoszeń do Rektoratu przed dniem 1.8.45.
Rektorat stanowią: ob. prorektor i niżej podpi-
sany podczas jego bytności w Krakowie.

Władysław Kuczewski

Pierwsze zarządzenia prof. Władysława Kuczewskiego,
pełniącego obowiązki kierownika-organizatora Politechniki Śląskiej

Niespełna dwa tygodnie po wspomnianej konferencji zapadły nowe, znamienne dla funkcjonowania Politechniki Śląskiej decyzje. Otóż, wbrew treści dekretu i dotychczasowym założeniom, docelową siedzibą Politechniki Śląskiej nie mogły zostać Katowice. – Powtórna analiza możliwości rozlokowania przewidywanej uczelni w Katowicach wykazała trzy istotne przeszkody: niewystarczającą bazę lokalową, niekorzystne położenie uniemożliwiające rozbudowę ośrodka akademickiego oraz brak wystarczającego zaplecza kwaterunkowego dla pracowników naukowych i studentów, którzy mieli przybyć z różnych stron kraju. (...) Okazało się wtedy, że gmachy przewidywane dla uczelni w Katowicach nie posiadały wystarczającej powierzchni i możliwości pomieszczenia czterowydziałowej uczelni – relacjonuje Wiesław Bąba. Dodatkowo, jak pisze autor, perspektywa wykorzystania dla celów politechniki planowanych przed wojną terenów w Ligocie była zbyt odległa ze względu na stan funduszy i czas inwestycji.

W tej sytuacji po raz kolejny podjęto się rozpoznania możliwości ulokowania Politechniki Śląskiej w innych miastach tego regionu. Wytypowano więc cztery miasta, których możliwości lokalowe i ewentualnego rozwoju uczelni w kolejnych latach były dużo większe: Chorzów, Bytom, Zabrze i Gliwice. Ostatecznie podjęto decyzję o przeniesieniu docelowej siedziby uczelni z Katowic do Gliwic. – 21 czerwca 1945 roku komisja ustalona przez Władysława Kuczewskiego i przedstawiciela Zarządu Miejskiego Gliwic dokonała wizji lokalnej wybranych przez rektora budynków, mieszczących się w obrębie ulic: Dworcowej, Strzody, Wrocławskiej, Konarskiego i Zimnej Wody. Miała ona na celu podjęcie ostatecznej decyzji o lokalizacji uczelni w Gliwicach – opisuje Wiesław Bąba.

Powitanie lwowskich profesorów. Na pierwszym planie prof. Włodzimierz Burzyński, za nim prof. Stefan Błażyński, obok prof. Stanisław Fryze, a za nim prof. Stanisław Ochęduszko, lipiec 1946 roku

Gliwickie trudności

Zmiana siedziby Politechniki Śląskiej z Katowic na Gliwice nie obyła się jednak bez problemów. Jedną z większych przeszkód były trudności z pozyskaniem budynków do celów dydaktycznych od władz sowieckich. Kiedy już jednak udało się je zdobyć, ich stan był bardzo zły, większość trzeba było poddać gruntownym remon-

Na pierwszym planie prof. Włodzimierz Burzyński i prof. Tadeusz Malarski, 1946 rok

tom. Brakowało także jakiegokolwiek zaplecza laboratoryjnego. Co gorsza, w tym samym czasie podjęto decyzję o otwarciu Politechniki Wrocławskiej, której baza dydaktyczna i laboratoryjna była w dużo lepszym stanie. Z tego powodu Politechnika Śląska straciła na rzecz dolnośląskiej uczelni część profesorów oraz studentów. Jednak pomimo tych problemów pod koniec sierpnia był już gotowy wstępny zarys przeniesienia uczelni z Krakowa do Gliwic. Zmiana siedziby stała się więc faktem.

W międzyczasie trwały prace organizacyjne – przydzielanie budynków oraz ich remonty. Warto dodać, iż wielką rolę odegrali tu sami studenci, którzy przez całe wakacje codziennie pracowali fizycznie, aby inauguracja kolejnego roku

akademickiego w Gliwicach mogła się odbyć. W zamian za zakwaterowanie oraz wyżywienie mieli oni obowiązek przepracowania 24 godzin tygodniowo na rzecz uczelni, później liczbę godzin zmniejszono do 12.

Jak wynika z protokołu z 21 maja, władze Politechniki Śląskiej uzyskały przydział czterech budynków na bazę naukowo-dydaktyczną. Pierwszy – gmach byłej „Maschinenbau- und Hüttenschule” przy ul. Strzody i Wrocławskiej wraz z budynkiem warsztatów i kotłownią, kolejny – gmach

„Gustav Freytag-Schule” przy ul. Strzody, trzeci – gmach byłego „Staatliche Eichendorf-OberLyzeum” przy ulicy Konarskiego i ostatni – budynek „Katolische Volksschule” przy ul. Zimnej Wody. Zostały także przydzielone budynki na domy akademickie.

Ostatecznie udało się zdążyć z najważniejszymi pracami organizacyjnymi przed rozpoczęciem kolejnego semestru. Tym samym 29 października 1945 roku nastąpiła inauguracja roku akademickiego – dru-

ga na Politechnice Śląskiej i pierwsza w Gliwicach. Uroczystości odbyły się w auli przy ulicy Marcina Strzody 21. Pierwszy wykład inauguracyjny, dotyczący chemii nieorganicznej, wygłosił prof. Wiktor Jakób, organizator Wydziału Chemicznego. Jak podkreśla autor, był to pierwszy oficjalny wykład w języku polskim wygłoszony na polskiej uczelni w 1945 roku na Ziemiach Zachodnich.

Co ciekawe, postanowienie o zlokalizowaniu siedziby Politechniki Śląskiej w Gliwicach nie zostało udokumentowane żadnym aktem prawnym. Dekret o przeniesieniu siedziby uczelni z Katowic do Gliwic wydano dopiero 20 marca 1946 roku. Wszedł w życie z dniem ogłoszenia, czyli 19 kwietnia 1946 roku.

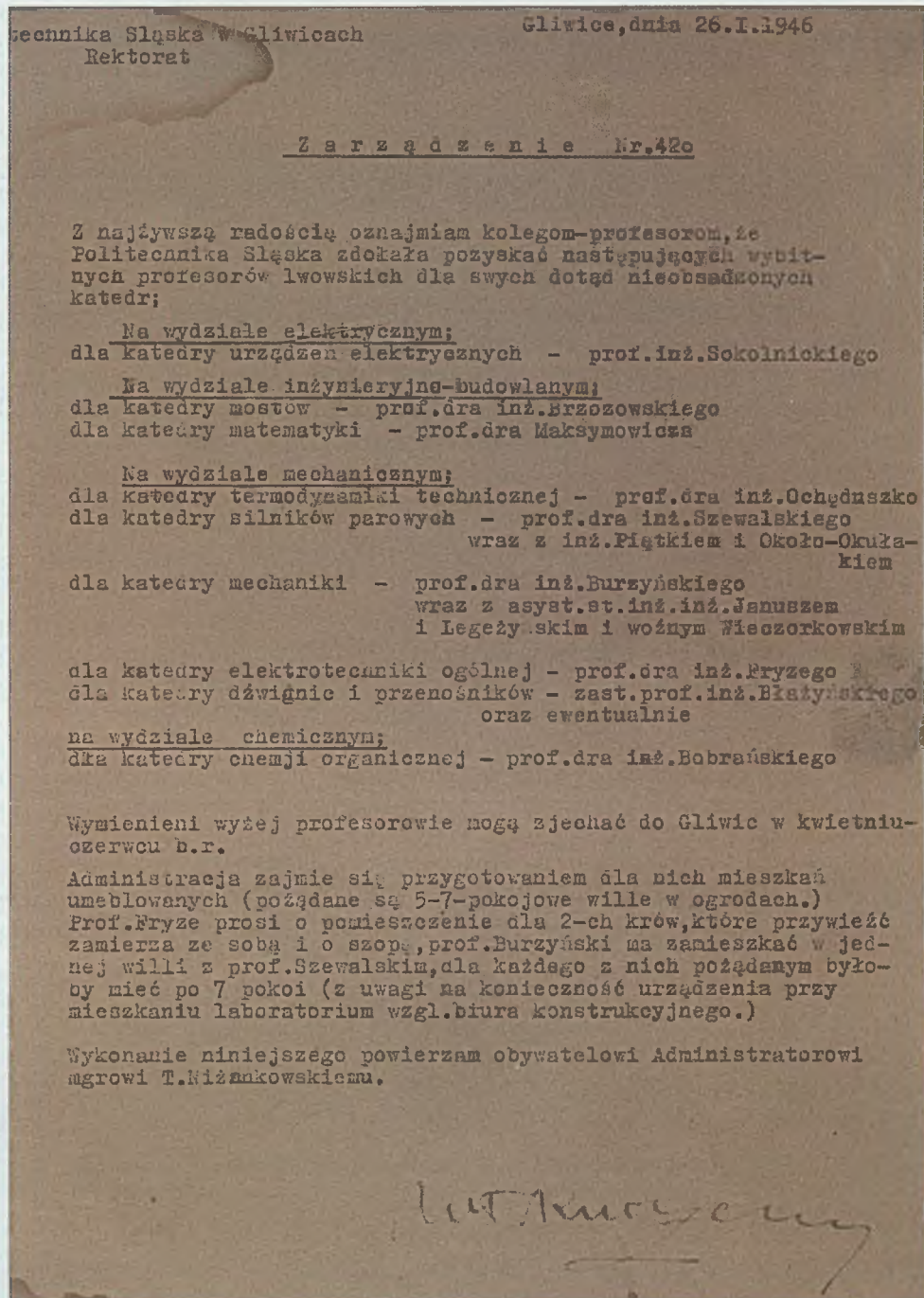
Lwowskie korzenie

Jednym z najsilniejszych atutów uczelni była od początku doskonała kadra naukowo-dydaktyczna. Stanowili ją profesorowie i inni pracownicy naukowcy z Politechniki Lwowskiej oraz Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie. Dla Gliwic kwestia przybycia profesorów lwowskich była więc szalenie istotna.

Droga do tego miasta była jednak dla nich niezwykle trudna i bolesna. Jak cała polska ludność Kresów

Wschodnich zostali oni zmuszeni do opuszczenia swoich domów i długiej wędrówki na obce dla nich tereny, w dużej mierze na Ziemię Odzyskane. Lwowskie środowisko akademickie było poddane także wielu represjom.

Najwięcej naukowców przyjechało do Gliwic w latach 1945-1946. W tym czasie można wymienić trzy okresy, kiedy to przesiedlano największą liczbę profesorów ze Wschodu. W pierwszym okresie, od marca do lipca 1945 roku, dokonywały się indywidualne i grupowe przyjazdy profesorów – naukowców Uniwersytetu Jana Kazimierza we Lwowie oraz Politechniki Lwowskiej. Byli oni do-

Zarządzenie informujące o pozyskaniu lwowskich profesorów dla Politechniki Śląskiej. Ostatecznie nie wszyscy wymienieni w piśmie profesorowie dotarli do Gliwic

łączeni do głównego transportu z repatriantami. Nie przybywali wtedy bezpośrednio do Gliwic, ale do różnych miast Polski, głównie zaś do Krakowa, który stanowił w tym okresie etap przejściowy przed przyjazdem do Gliwic, Wrocławia lub Gdańska. W kolejnym okresie – od września do grudnia 1945 roku – dochodziło do tak zwanych transportów środowiskowych, bezpośrednio już do Gliwic, Wrocławia lub Gdańska z pominięciem Krakowa. Ostatni, trzeci okres – transport pomiędzy kwietniem a lipcem 1946 roku – miał natomiast charakter przesiedleńczy.

Aż do roku 1956 trwały indywidualne przyjazdy naukowców do Gliwic ze Lwowa, a także z innych miast terenu Polski, gdzie zatrzymali się Lwowianie.

W ten sposób Politechnika Śląska zyskała wielu wybitnych uczonych przede wszystkim Politechniki Lwowskiej, którzy stworzyli naszą uczelnię od podstaw, m.in. profesorów: Stanisława Brzozowskiego, Włodzimierza Burzyńskiego, Zygmunta Ciechanowskiego, Władysława Derdackiego, Stanisława Fryzego, Wiktora Jakóba, Adolfa Jozsta, Mariana Kamieńskiego, Zygmunta Klemensiewicza, Wacława Leśniańskiego, Stanisława Ochęduszkę, Tadeusza Pukasa, Franciszka Wasilkowskiego, Antoniego Wereszczyńskiego oraz Eustachego Żylińskiego z Uniwersytetu Jana Kazimierza.

Przybyłym z Kresów uczonym zawdzięczamy również pierwsze plany i programy studiów, które były przygotowywane na wzorach zaczerpniętych z Politechniki Lwowskiej.

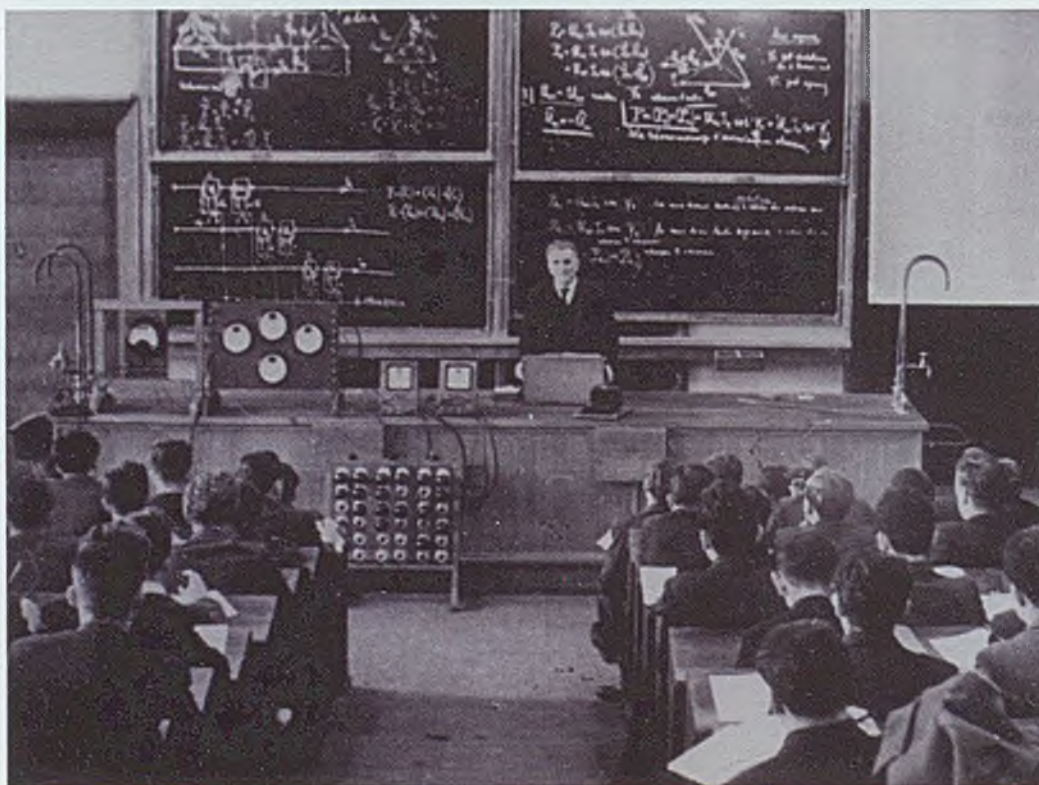
W ten sposób lwowskie tradycje naukowe wniknęły głęboko w Politechnikę Śląską.

Pierwsze kroki na naukowej ścieżce

W pierwszych latach funkcjonowania Politechniki Śląskiej najwięcej uwagi poświęcono sprawom organizacyjnym. Kompletowanie bazy laboratoryjnej, pozyskiwanie i przystosowywanie budynków, a także pozyskiwanie pracowników naukowo-dydaktycznych – to były najważniejsze zadania, jakie stały przed organizatorami uczelni. W tworzenie jej zrębów aktywnie zaangażowani byli praktycznie wszyscy – zarówno pracownicy, jak i studen-

ci. Był to więc czas, kiedy natłok pracy organizacyjnej uniemożliwił wielu pracownikom prowadzenie badań naukowych. Przeszkodą był zresztą również brak bazy laboratoryjnej. Aby więc podjąć się pracy naukowej, najpierw musieli zorganizować sobie miejsce pracy. Ci, którym udało się podjąć badania naukowe, często kontynuowali prace badawcze zainicjowane jeszcze przed wojną. Część naukowców rozpoczęła współpracę z przemysłem, dzięki czemu mogła realizować badania w ich laboratoriach. Współpraca z przemysłem była zresztą od początku niezwykle istotnym aspektem dla funkcjonowania Politechniki Śląskiej. W końcu jej powstanie argumentowano właśnie tym, iż wesprze ona śląski przemysł. Zarówno organizatorzy, jak i kadra naukowa doskonale zdawali sobie z tego sprawę, tak więc owa współpraca szybko została nawiązana. Przynosiła zresztą obojętne korzyści. Jak podkreśla autor książki, część inżynierów z przemysłu, realizujących badania naukowe, po pewnym czasie podjęła pracę na uczelni, przynosząc ze sobą swój dorobek naukowy. – Zwiększenie liczby badań naukowych zlecanych na potrzeby przemysłu zaczęło się w 1946 roku, gdy zakłady przemysłowe szukały wsparcia naukowego we wdrażaniu nowych technologii. Przemysł, zniszczony przez działania wojenne i wywóz wyposażenia po wojnie, stopniowo odrabiał straty, dążąc do najszybszego uruchomienia produkcji. Po okresie jego odbudowy zwiększyła się liczba i zakres problemów technicznych do rozwiązania wspólnie z uczelnią – czytamy w „Początkach Politechniki Śląskiej”.

W tamtym czasie uczelnia współpracowała głównie z przemysłem chemicznym, hutniczym, górnictwem, mechanicznym i ochroną zdrowia. Nawiązano współpracę m.in.: z Centralnym Zarządem Przemysłu Chemicznego i Biurem Odczynników Chemicznych w Gliwicach, z Hutniczym Instytutem Badawczym, a także z Instytutem Przemysłowym w Gliwicach, czyli obecnym Centrum Onkologii. Z każdym kolejnym rokiem współpraca była rozwijana o następne instytucje, pojawiały się też kolejne problemy badawcze, które rozwiązywali nasi naukowcy.

Wykład prof. Stanisława Fryzego na Wydziale Elektrycznym, ok. 1950 roku

Pierwsi studenci i pracownicy, pierwsze władze...

Dotychczas sądzono, że naukę na politechnice w październiku 1945 roku rozpoczęło 2750 słuchaczy. Jednak zdaniem Wiesława Bąby było ich nieco mniej. Z dokumentów, do których autorowi udało się dotrzeć, wynika, że rok akademicki 1945/1946 rozpoczęło 2295 studentów. Rok wstępny, którego zadaniem było wyrównanie poziomu wiedzy przyszłych studentów, rozpoczęło 550 osób. – Pierwszy rocznik kursu zerowego wyróżniał się niespotykanym później pędem do nauki i zdobywania wykształcenia. Na kurs wstępny w 1945 roku kandydowali głównie uczniowie liceów z niepełnym wykształceniem średnim oraz uczniowie gimnazjów. Ludzie ci zdawali sobie sprawę z braków wiedzy na poziomie szkoły średniej i dlatego dążyli wszelkimi środkami do jej uzupełnienia przed przyjęciem na pierwszy rok – podkreśla autor „Początków Politechniki Śląskiej”.

Z dokumentów Ministerstwa Oświaty wynika, że 1 grudnia 1945 roku liczba pracowników naukowych Politechniki Śląskiej wynosiła 245 osób, w tym 50 profesorów, do tego 155 pracowników administracyjnych, co w sumie dawało 400 pracowników.

Okres organizacyjny Politechniki Śląskiej zakończył się 30 sierpnia 1946 roku. Zgodnie z treścią dekretu z 24 maja tego dnia kończył kadencję również kierownik-organizator prof. Władysław Kuczewski. Pozostała więc jeszcze kwestia wyboru pierwszego rektora Politechniki Śląskiej. W okresie od lipca do września odbyły się wybory pierwszych władz naszej uczelni. Społeczeństwo akademickie dwukrotnie wybrało na rektora prof. Włodzimierza Burzyńskiego. Nie znalazł on jednak uznania władz komunistycznych. Postanowiono więc powołać się na treść dekretu, w którym zapisano, że „pierwszego rektora i pierwszy skład profesorów Politechniki Śląskiej mianuje Prezydent Krajowej Rady Narodowej na wniosek Ministra Oświaty”. 25 listopada 1946 roku Bolesław Bierut mianował więc na rektora Politechniki Śląskiej prof. Władysława Kuczewskiego. Pełnił on tę funkcję do końca września 1951 roku.

Artykuł powstał na podstawie publikacji Wiesława Jana Bąby pt. „Początki Politechniki Śląskiej”, wydanej przez Muzeum w Gliwicach w 2010 roku.

Tableau dwóch z czterech pierwszych wydziałowych grup absolwentów uczelni, którzy rozpoczynali studia na Politechnice Śląskiej w Gliwicach w 1945 roku

Z a r z ą d z e n i e N r . 3 8 1

Poniżej podaję rozporządzenie Ministra Oświaty z dnia 20/XII.45 Nr.IV 5064/45/M w sprawie utworzenia katedr i zakładów naukowych w Politechnice Śląskiej do wiadomości i wykorzystania;
Rozporządzenie Ministra Oświaty brzmi jak następuje;

Na podstawie art.3.ust.1 ustawy z dnia 15.marca 1933 r.o szko-
łach akademickich (Dz.U.R.P.z 1938 r.nr.1.poz.6) zarządzam, co
następuje;

§ 1. Tworzy się w Politechnice Śląskiej następujące katedry
wraz z połączonymi z nimi zakładami naukowymi;

a) na Wydziale Mechanicznym;

1. katedrę matematyki,
2. katedrę mechaniki teoretycznej,
3. katedrę termodynamiki technicznej,
4. katedrę metalurgii,
5. katedrę części maszyn,
6. katedrę elektrotechniki ogólnej,
7. katedrę kotłów i siłowni parowych,
8. katedrę dźwignic i urządzeń transportowych,
9. katedrę silników spalinowych,
10. katedrę silników parowych,
11. katedrę pomp i silników wodnych,
12. katedrę samochodów i ciągników,
13. katedrę chemii ogólnej,
14. katedrę ekonomii społecznej,
15. katedrę obrabiarek i obróbki wiorowej,
16. katedrę projektowania i montażu urządzeń przemysłowych.

b) na Wydziale Elektrycznym;

1. katedrę matematyki,
2. katedrę fizyki,
3. katedrę podstaw elektrotechniki,
4. katedrę miernictwa elektrycznego,
5. katedrę maszyn elektrycznych,
6. katedrę urządzeń elektrycznych prądów silnych,
7. katedrę kolei elektrycznych,
8. katedrę teletechniki,
9. katedrę radiotechniki.

c) na Wydziale Inżynieryjno-Budowlanym;

1. katedrę geometrii wykreślnej,
2. katedrę budownictwa ogólnego,
3. katedrę miernictwa,
4. katedrę matematyki,
5. katedrę statyki budowli,
6. katedrę budownictwa żelbetonowego,
7. katedrę budownictwa mostów,
8. katedrę fizyki,
9. katedrę budownictwa użytecznego,
10. katedrę form architektonicznych i projektowania,
11. katedrę budownictwa stalowego,

./.

- 2 -

- 12.katedrę nauk inżynierskich
- 13.katedrę budowy wodociągów i kanalizacji,
ogrzewania i wietrzenia,
- 14.katedrę zabudowy osiedli,
- 15.katedrę mechaniki teoretycznej i wytrzymałości mat.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą
zującą od dnia 1.października 1945 r.

Minister Oświaty
/-/ H.Wycech

Brak w powyższym rozporządzeniu wykazu katedr wydziału chemicznego tłumaczy się tym brakiem zarządzenia o powołaniu do życia na Politechnice Śląskiej wydziału chemicznego. Zarządzenie to zostało przez ministra w mojej obecności podpisane i przesłane do druku w celu ogłoszenia. Będzie ono obowiązywało z dniem 24/XII.45. Wykaz katedr wydziału mechanicznego będzie mógł być zmieniony po zatwierdzeniu wykazu katedr wydziału hutniczego, na który z wydziału mechanicznego odejdą katedry; 4. metalurgii i 16. projektowania i montażu urządzeń przemysłowych. Łącznie z tymi katedrami wydział hutniczy obejmie prawdopodobnie następujące katedry; 1. Metaloznawstwo, 2. Metalurgia ogólna i innych metali, 3. Metalurgia surówki, 4. Metalurgia stali, 5. Obróbka plastyczna, 6. Odlewnictwo, 7. Normalizacja narzędzi i materiałów konstrukcyjnych, 8. Projektowanie i montaż urządzeń przemysłowych, 9. do ustalenia.

Wobec tego, że na wydziale mechanicznym, po utworzeniu wydziału hutniczego pozostaną dwie katedry wolne, Rada wydziału mechanicznego zająć się nad stworzeniem 2-oh nowych katedr.

Kierownik-Organizator Politechniki Śląskiej,
Prof. Inż. Władysław Kuczewski

Władysław Kuczewski

Na obu stronach: zarządzenie kierownika-organizatora Politechniki Śląskiej
prof. Władysława Kuczewskiego ukazujące pierwszą strukturę organizacyjną uczelni

Był czerwiec 1945 roku

Wspomnienia pierwszego rektora Politechniki Śląskiej prof. Władysława Kuczewskiego. Przedruk z albumu opublikowanego w 1955 roku z okazji 10-lecia uczelni.

Po pożegnaniu Politechniki Warszawskiej z tymczasową siedzibą w Lublinie i przekazaniu jej rektorstwu prof. Antoniemu Ponikowskiemu znalazłem się w Krakowie, gdzie już od kwietnia 1945 roku pod opieką rektora W. Goetla działała Politechnika przy Akademii Górniczej. Wrzała tam praca na Wydziałach: Architektury, Chemicznym, Elektrycznym, Inżynierii Lądowej i Wodnej oraz Mechanicznym. Jakkolwiek akt erekcyjny Politechniki Śląskiej przewidywał utworzenie Wydziału Hutniczego, nie było jednak w Krakowie ani grona profesorskiego, ani też asystenckiego i studenckiego, które by chciało pracować poza krakowską Akademią Górniczą. W skład uczelni powołanej do życia dekretem Prezydenta KRN z dnia 24 maja 1945 roku z siedzibą w Katowicach nie weszły: architektura i inżynieria wodna. Toteż zamiast hutniczego – powstał Wydział Chemiczny, jako że w Krakowie osiadło kilku wybitnych profesorów-chemików, za którymi pośpieszyli pomocniczy pracownicy nauki i studenci chemicy.

Z przyjemnością wspominam moją współpracę z profesorami: Jakóbem, Joztem, Kamieńskim, Leśniańskim i Suchardą, którzy swym doświadczeniem i oddaniem sprawom Politechniki nieraz dopomagali mi w rozwiązywaniu trudnych zagadnień organizacyjno-naukowych na odcinku Wydziału Chemicznego. Nie mogę nie wspomnieć też o profesorach Ciechanowskim, Idaszewskim i Paszkiewicz, mych światłych doradcach w zakresie Wydziałów: Mechanicznego, Elektrycznego i Inżynierii Budowlanej.

Po uporaniu się z trudnościami w Krakowie, po ustaleniu tam na okres przejściowy pracy Politechniki Śląskiej, należało pomyśleć o jej przeniesieniu na Śląsk. Biorąc pod uwagę możliwości rozwojowe, jakie stwarzały dla Politechniki: Katowice, Chorzów, Bytom, Zabrze i Gliwice, wybraliśmy położone nad Kanalem Kłodnickim, zasobne w pomieszczenia szkolne, w wolne poniemieckie kwatery dla pracowników naukowych, administracyjnych i studentów, nęcące swą zielenią i parkami Gliwice. Wybór nasz został zaakceptowany przez władarza ziemi śląsko-dąbrowskiej, wojewodę Aleksandra Zawadzkiego.

Od dnia 25 czerwca 1945 roku rozpoczęły się nasze starania zmierzające do przygotowania Gliwic na przyjęcie Politechniki Śląskiej od nowego roku akademickiego, tzn. od października 1945 roku. Zgromadziliśmy na kursie przygotowawczym do egzaminów wstępnych na I rok studiów pokaźną ilość młodzieży ze wszystkich stron Polski. Często pozbawieni przez okupanta hitlerowskiego domu rodzinnego, obdarci i wygłodzeni, kandydaci na studentów podjęli ochoczo i z entuzjazmem prace nad porządkowaniem lokali szkolnych, burs, stołówek i mieszkań. Młodzież otoczona troskliwą opieką Stefanii Niżankowskiej, kierowniczkii działu zaopatrzenia, oraz mgra Tadeusza Niżankowskiego, dyrektora administracyjnego Politechniki, uzyskała nie tylko bezpłatne mieszkanie wraz z meblami i bielizną pościelową, ale też trzykrotne codzienne bezpłatne posiłki, ubrania i obuwie przydzielane przez Urząd Wojewódzki na zlecenie gen. A. Zawadzkiego. Wkrótce, bo już na początku lipca 1945 roku, zaczęły działać ambulatorium Politechniki i szpitalik na 25 łóżek przy ul. Częstochowskiej 10a. Pracownicy naukowcy i administracyjni na równi z młodzieżą (a pod pewnymi względami w szerszym niż młodzież zakresie) korzystali z bezpłatnych mieszkań i znalezionych tam mebli, sprzętów i ubrań, z całodziennego wyżywienia w stołówce przy ul. Moniuszki 13, ponadto otrzymywali, dzięki pomocy gen. A. Zawadzkiego, paczki UNRRA, ubrania i obuwie z Urzędu Wojewódzkiego. Ekipa, do której należeli – oprócz małżonków Niżankowskich – prof. Affanasowicz, docent Krotkiewski i kilku asystentów, uzupełniona w sierpniu 1945 roku przybyłymi z Lublina profesorami Bonderem i Kalińskim, zdziałała na terenie Gliwic tyle, że już w dniu 10 października 1945 roku w nieopalanej jeszcze „auli” przy ul. Marcina Strzody 21 mogła odbyć się pierwsza inauguracja roku akademickiego 1945/46 z udziałem gen. A. Zawadzkiego i kilku naukowców katowickich.

Pierwszy wykład inauguracyjny wygłosił prof. dr W. Jakób. Odtąd praca Politechniki Śląskiej potoczyła się znanymi z kronik uczelni torami.

Z ciężkim sercem i wzruszeniem

Fragmenty wspomnień prof. Stanisława Ochęduszki, późniejszego rektora gliwickiej uczelni. Przedruk z albumu opublikowanego z okazji 10-lecia uczelni.

Z ciężkim sercem w lipcu 1946 roku opuszczałem Lwów, z którym związany byłem zarówno studiami akademickimi, jak i długoletnią pracą dydaktyczno-naukową na Politechnice. Dlatego ze wzruszeniem wspominam wszelkie dowody życzliwości, które okazywano mi w pierwszych dniach po opuszczeniu Lwowa. Dowodów tych było wiele: już w Przemyślu prof. M. Janusz powitał transport Politechniki Lwowskiej. Organizator Politechniki Śląskiej prof. Kuczewski oraz liczni znajomi odwiedzili nas na stacji w Mikulczycach, gdzie chwilowo zatrzymał się nasz pociąg. Jednak szczególnie niezatarte wrażenie pozostawił po sobie wieczór powitalny zorganizowany w dniu 14 lipca 1946 roku w gmachu Wydziału Elektrycznego przy ul. Katowickiej. Radość z powodu przyjazdu lwowskich pracowników nauki do Gliwic nie miała granic. Rozentuzjasmowana młodzież dosłownie na rękach przeniosła niektórych profesorów z ul. Katowickiej na ul. Kaszubską do ich mieszkań. Prof. Kuczewski uczynił wszystko, aby ułatwić nam

życie w pierwszych miesiącach pobytu w Gliwicach. Dlatego pomimo usilnych starań o pozyskanie mnie ze strony innych Politechnik (Wrocław, Gdańsk) pozostałem w Gliwicach.

Decyzji mej nie żałuję. Praca dydaktyczna na Politechnice Śląskiej rozwijała się bowiem nadspodziewanie dobrze. Młodzież akademicka w pierwszych latach mej pracy w Gliwicach była złotą młodzieżą, w dosłownym tego słowa znaczeniu. Frekwencja na wykładach była nadzwyczajna, zapał do pracy ogromny. Studenci rozumie li znaczenie nauki i bez utyskiwania znosili wysokie wymagania stawiane im przy egzaminach. Nic dziwnego, głód wiedzy zaostrzony podczas długich, jałowych lat okupacji przynaglał młodzież w dążeniu do ukończenia studiów. Studenci na każdym kroku składali dowody przywiązania i szacunku dla swych wykładowców.

Oby zapał do nauki pierwszych roczników Politechniki Śląskiej udzielił się obecnym pokoleniom studiującym na naszej uczelni...

Trzech pierwszych rektorów Politechniki Śląskiej podczas jednej z uczelnianych uroczystości. Na pierwszym planie od prawej profesorowie: Władysław Kuczewski (rektor w latach 1945-1951), Michał Śmiałowski (rektor w latach 1951-1952) i Gabriel Kniagin (rektor w latach 1952-1954), 1952 rok

Poczet rektorów

1. Prof. Władysław Kuczewski (1945-1951)

2. Prof. Michał Śmiałowski (1951-1952)

3. Prof. Gabriel Kniagin (1952-1954)

4. Prof. Zbigniew Jasicki (1954-1956)

Politechniki Śląskiej

5. Prof. Stanisław Ochęduszko (1956 -1959)

6. Prof. Tadeusz Laskowski (1959-1965)

7. Prof. Jerzy Szuba (1965-1974)

8. Prof. Jerzy Nawrocki (1974-1981)

Poczet rektorów

9. Prof. Ryszard Petela (1981-1982)

10. Prof. Marian Starczewski (1982 -1984)

11. Prof. Antoni Niederliński (1984-1987)

12. Prof. Tadeusz Chmielniak (1987-1990)

Politechniki Śląskiej

13. Prof. Wilibald Winkler (1990-1996)

14. Prof. Bolesław Pochopień (1996-2002)

15. Prof. Wojciech Zieliński (2002-2008)

16. Prof. Andrzej Karbownik (od 2008 r.)

Szarfa doktora honoris causa Politechniki Śląskiej

Foto Z. Malec

Doktorzy honoris causa Politechniki Śląskiej

Osobom szczególnie zasłużonym dla rozwoju nauki Senat Politechniki Śląskiej nadaje tytuł doktora honoris causa. Dotychczas został on przyznany 46 wybitnym uczonym. Wśród nich znaleźli się naukowcy z zagranicy i z Polski, w tym 14 profesorów Politechniki Śląskiej.

Prof. Jean Charles Gille

30.09.1967

FRANCJA

Specjalista cybernetyki. Profesor Wyższej Szkoły Lotniczej w Paryżu i Uniwersytetu Laval w Quebecu (Kanada).

Prof. Piotr Grigoriewicz Romankow

30.09.1967

ZSRR

Specjalista inżynierii chemicznej. Profesor w Leninradzkim Instytucie Technologicznym.

Prof. Tadeusz Hobler

1.10.1969

POLSKA

Specjalista inżynierii i konstrukcji aparatury chemicznej. Profesor na Politechnice Śląskiej. Członek PAN. Doktor honoris causa Instytutu Politechnicznego w Leningradzie.

Prof. Stanisław Ochęduszek

1.10.1969

POLSKA

Specjalista termodynamiki. Profesor i rektor Politechniki Śląskiej. Członek PAN.

Prof. Aleksander Dokukin

1.10.1969

ZSRR

Specjalista mechaniki i elektroniki górniczej. Profesor Akademii Przemysłu Górniczego w Moskwie.

Prof. Marian Kamiński

30.09.1974

POLSKA

Specjalista w dziedzinie geologii. Profesor Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Prof. Georgij Pawłowicz Łyszczynski

30.09.1974

ZSRR

Specjalista automatyki i napędów elektrycznych. Profesor i rektor Instytutu Elektrotechnicznego w Nowosybirsku.

Prof. Jean Lagasse

30.09.1974

FRANCJA

Specjalista elektrotechniki, elektroniki i automatyki. Profesor Uniwersytetu w Tuluzie (Francja).

Prof. Fryderyk Staub

27.09.1980

POLSKA

Specjalista metaloznawstwa. Profesor Politechniki Śląskiej.

Prof. Stefan Kaufman

13.07.1981

POLSKA

Specjalista w dziedzinie budownictwa. Profesor Politechniki Śląskiej.

Prof. Lucjan Nehrebecki

25.02.1983

POLSKA

Specjalista energetyki. Profesor Politechniki Śląskiej.

Prof. Andrzej Bolewski

30.11.1984

POLSKA

Specjalista mineralogii i petrografii. Profesor i doktor honoris causa Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Prof. Edmund Romer

18.03.1985

POLSKA

Specjalista w dziedzinie miernictwa przemysłowego.
Profesor Politechniki Śląskiej.**Prof. Jerzy Siwiński**

24.05.1986

POLSKA

Specjalista automatyki procesów przemysłowych.
Profesor Politechniki Śląskiej.**Prof. Waclaw Sakwa**

5.05.1987

POLSKA

Specjalista odlewnictwa. Profesor Politechniki Śląskiej. Członek PAN. Rektor i doktor honoris causa Politechniki Częstochowskiej.

Prof. Stefan Węgrzyn

24.05.1988

POLSKA

Specjalista informatyki. Profesor Politechniki Śląskiej. Członek rzeczywisty PAN. Doktor honoris causa Uniwersytetu w Lille (Francja), Uniwersytetu Sherbrooke (Kanada), Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Prof. Leonid Tuszyński

8.05.1989

ZSRR

Specjalista technologii metali i metaloznawstwa. Profesor Instytutu Elektrotechnicznego w Nowosybirsku.

Prof. Marc Roubens

1.10.1990

BELGIA

Specjalista matematyki stosowanej. Profesor Politechniki w Mons (Belgia).

Prof. Oktawian Popowicz

1.10.1990

POLSKA

Specjalista w dziedzinie maszyn górniczych. Profesor Politechniki Śląskiej. Doktor honoris causa Akademii Górniczej we Freibergu.

Prof. Jan Szargut

26.06.1992

POLSKA

Specjalista termodynamiki. Profesor Politechniki Śląskiej. Członek rzeczywisty PAN. Doktor honoris causa Politechniki Częstochowskiej.

Prof. Tadeusz Zagajewski

15.01.1993

POLSKA

Specjalista w dziedzinie elektroniki. Profesor Politechniki Śląskiej. Członek rzeczywisty PAN.

Prof. Rudolf Jeschar

15.01.1993

RFN

Specjalista energetyki cieplnej. Profesor i rektor Politechniki w Clausthal (RFN).

Pierwsza w historii Politechniki Śląskiej uroczystość wręczenia tytułu doktora honoris causa w 1967 roku. Godność tę otrzymał wówczas prof. Jean Charles Gille

Prof. Klaus Spies

4.06.1993

RFN

Specjalista mechanizacji górnictwa. Profesor uczelni technicznych w Berlinie i Aachen (RFN).

Prof. Janusz Dietrych

24.06.1993

POLSKA

Specjalista teorii konstrukcji maszyn. Profesor Politechniki Śląskiej.

Prof. Asker L. Zadeh

27.10.1997

USA

Twórca teorii zbiorów rozmytych. Profesor Uniwersytetu California w Berkeley, doktor honoris causa wielu znanych uczelni na świecie.

Prof. Mieczysław Mąkosza

27.02.1998

POLSKA

Chemik organik. Profesor i dyrektor Instytutu Chemii Organicznej PAN. Honorary Degree Doctor of Science Uniwersytetu w Indianapolis, doktor honoris causa Rosyjskiej Akademii Nauk.

Prof. Adolf Maciejny

24.05.1999

POLSKA

Specjalista w dziedzinie metaloznawstwa i obróbki cieplnej, materiałoznawstwa i nauki o materiałach. Profesor Politechniki Śląskiej. Członek korespondent PAN.

Prof. Andrzej Burghardt

18.05.2000

POLSKA

Chemik, specjalista w dziedzinie inżynierii chemicznej. Profesor zw. i dyrektor Instytutu Inżynierii Chemicznej PAN w Gliwicach, członek rzeczywisty PAN.

Prof. Olgierd Cecyl Zienkiewicz

2.07.2001

WIELKA BRYTANIA

Współtwórca metody elementów skończonych. Profesor Uniwersytetu Walijskiego w Swansea w Wielkiej Brytanii. Wielokrotnie uhonorowany tytułem doktora honoris causa uczelni europejskich, amerykańskich i azjatyckich.

Prof. Povl Ole Fanger

11.04.2003

DANIA

Specjalista w dziedzinie inżynierii środowiska wewnętrznego. Profesor i dyrektor Duńskiego Uni-

wersytetu Technicznego w Lyngby. Doktor honoris causa Uniwersytetu w Coimbra oraz Słowackiego Uniwersytetu Technicznego w Bratysławie.

Prof. Jurij Kiryłowicz Rudawski

20.05.2005

UKRAINA

Uhonorowany za wybitne osiągnięcia naukowe w dziedzinie fizyki matematycznej i teorii ciekłych materiałów magnetycznych oraz rozwój współpracy naukowo-dydaktycznej pomiędzy Politechniką Śląską i Politechniką Lwowską.

Prof. Ryszard Tadeusiewicz

17.06.2005

POLSKA

Uhonorowany za wybitne osiągnięcia naukowe w dziedzinie biocybernetyki, komputerowego przetwarzania obrazów i komputerowego rozumienia obrazów oraz za istotny wkład w rozwój współpracy naukowej i dydaktycznej pomiędzy Politechniką Śląską i Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie.

Prof. Władysław Karol Włosiński

12.07.2005

POLSKA

Uhonorowany za wybitne osiągnięcia naukowe w dziedzinie inżynierii spajania materiałów zaawansowanych, wybitny wkład w organizację badań naukowych w Polsce oraz za osiągnięcia we współpracy pomiędzy Politechniką Śląską i Politechniką Warszawską.

Prof. Stanisław Ciborowski

19.01.2007

POLSKA

Uhonorowany za wybitny wkład w rozwój technologii chemicznej, w szczególności w opracowanie procesów utleniania w fazie ciekłej, za niezwykle aktywną i bogatą działalność wdrożeniową w Polsce i za granicą, a także za wieloletnią owocną współpracę naukową z pracownikami Wydziału Chemicznego Politechniki Śląskiej.

Prof. Jerzy Buzek

10.12.2007

POLSKA

Uhonorowany za wybitny wkład w rozwój nauki polskiej i europejskiej, tworzenie programu badawczego Unii Europejskiej, umożliwiającego powstanie wysoko efektywnej i jednolitej europejskiej przestrzeni badawczej, obejmującej nowe kraje członkowskie oraz nieustrudzone promowanie rozwoju czystych technologii węglowych jako niezbędnego elementu bezpiecznego systemu energetycznego Europy.

Prof. Bohdan Lewicki

30.01.2009

POLSKA

U honorowany w uznaniu szczególnych zasług dla rozwoju nauki oraz istotnych dokonań badawczych, technicznych i popularyzatorskich w dziedzinie szeroko pojętego budownictwa, a w szczególności w zakresie ustrojów ścianowych i normalizacji oraz wieloletniej kreatywnej współpracy z Wydziałem Budownictwa Politechniki Śląskiej.

Prof. Stanisław Bolkowski

5.11.2009

POLSKA

U honorowany w uznaniu jego wielkiego wkładu w kształcenie pokoleń inżynierów, magistrów, doktorów, wypromowania wielu doktorów habilitowanych i profesorów, inicjatyw stworzenia nowych kierunków badań naukowych, znaczących publikacji naukowych i dydaktycznych, a także wieloletniej kreatywnej współpracy z Wydziałem Elektrycznym Politechniki Śląskiej.

Prof. Eugeniusz Świtoński

11.12.2009

POLSKA

U honorowany w uznaniu znaczących osiągnięć badawczych i istotnych dokonań organizacyjnych, służących rozwojowi nauk technicznych oraz kształtujących i wspomagających stałe podnoszenie wysokiego poziomu naukowego i badawczego Politechniki Śląskiej.

Prof. Jakub Siemek

12.07.2010

POLSKA

U honorowany w uznaniu jego wielkiego wkładu w rozwój nauk górniczych i geologicznych, a w szczególności wniesienie wartości poznawczych i użytecznych w inżynierii złóż węglowodorów oraz hydrodynamiki ośrodków porowatych, inicjatyw generowania nowych kierunków badań naukowych, a także wieloletniej kreatywnej współpracy w promocji Wydziału Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej.

Prof. Tadeusz Chmielniak

23.05.2011

POLSKA

U honorowany za wybitny wkład w rozwój nauki polskiej, a zwłaszcza dyscyplin związanych z budową i eksploatacją maszyn oraz energetyką, za inspirowanie nowych kierunków badań w obszarze technologii energetycznych i wdrażanie ich wyników, w uznaniu znaczącego wkładu w rozwój kadr naukowych oraz Politechniki Śląskiej.

Prof. Michał Kleiber

30.09.2011

POLSKA

U honorowany – jako jeden z najwybitniejszych polskich uczonych, o bardzo wysokiej renomie międzynarodowej, w zakresie nowoczesnej mechaniki konstrukcji i materiałów oraz zastosowań współczesnych technik komputerowych w różnorodnych obszarach nauki

Pamiętkowe zdjęcie wykonane przy okazji nadania godności doktora honoris causa prof. Jerzemu Buzkowi, 2007 rok

POLITECHNIKA ŚLĄSKA

NA MOCY USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

SENAT

POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

UCHWAŁĄ PODJĘTĄ
W DNIU 30 MARCA 2015 ROKU

NADAŁ

PROFESOROWI

ANTONIEMU TAJDUSIOWI

ZA WYBITNE OSIĄGNIĘCIA NAUKOWO-BADAWCZE, DYDAKTYCZNE I ORGANIZACYJNE
W DZIEDZINIE GEOMECHANIKI, GEOTECHNIKI, GÓRNICTWA SUROWCÓW MINERALNYCH
ORAZ DZIAŁALNOŚĆ NA RZECZ ROZWOJU I PROMOCJI POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ NA FORUM
KRAJOWYM I MIĘDZYNARODOWYM

TYTUŁ

DOKTORA HONORIS CAUSA

POLITECHNIKI ŚLĄSKIEJ

REKTOR

PROF. DR HAB. INŻ.
ANDRZEJ KARBOWNIK

DZIEKAN WYDZIAŁU
GÓRNICTWA I GEOLOGII

PROF. DR HAB. INŻ.
MARIAN DOLIPSKI

PROMOTOR

PROF. DR HAB. INŻ.
FRANCISZEK PLEWA

GLIWICE, DNIA 21 MAJA 2015 ROKU

Dyplom ostatniego z dotychczasowych doktorów honoris causa - prof. Antoniego Tajdusia

i techniki – za niezwykle bogatą, różnorodną i efektywną pracę naukową, edukacyjną i organizacyjną na rzecz środowiska naukowego, za szerokie, wieloletnie kontakty z pracownikami Politechniki Śląskiej w ramach różnorodnej współpracy naukowej i organizacyjnej, zwłaszcza w obszarze nauk obliczeniowych, oraz za otwartość, chęć dzielenia się wiedzą i życzliwość.

Prof. Krzysztof J. Kurzydłowski

18.05.2012

POLSKA

Uchonorowany w uznaniu szczególnych osiągnięć naukowych przyczyniających się do rozwoju inżynierii materiałowej, znaczącego wkładu w organizację badań naukowych w Polsce i kształcenie kadr naukowych, a także za wieloletnią współpracę z Politechniką Śląską.

Prof. Tadeusz Kaczorek

20.01.2014

POLSKA

Uchonorowany – jako wybitny uczony z zakresu automatyki i robotyki – w uznaniu jego wkładu w teorię sterowania i organizację nauki polskiej oraz kształcenie i promowanie kadry naukowej.

Gen. bryg. prof. Zygmunt Mierczyk

14.02.2014

POLSKA

Uchonorowany za wybitny wkład w rozwój nauki i gospodarki, w szczególności w zakresie inżynierii mate-

riałów na rzecz optoelektroniki, promowanie i rozwijanie współpracy naukowej i organizacyjnej w obszarze technologii bezpieczeństwa i obronności oraz w uznaniu znaczącego wkładu w rozwój nowych obszarów badawczych na Politechnice Śląskiej, a także za jego otwartość, życzliwość i chęć dzielenia się wiedzą.

Prof. Jan Węglarz

12.06.2014

POLSKA

Uchonorowany – jako wybitny uczony w dziedzinie informatyki – w uznaniu jego wielkiego wkładu w rozwój badań operacyjnych, a w szczególności teorii szeregowania zadań i działania zasobów w systemach komputerowych i produkcyjnych, zasług w kształceniu kadry naukowej i stworzeniu uznanej na świecie szkoły naukowej z zakresu badań operacyjnych, a także w uznaniu znaczącego wkładu w rozwój infrastruktury informatycznej nauki w Polsce i budowanie jej powiązań z infrastrukturą światową.

Prof. Antoni Tajduś

30.03.2015 – uchwała Senatu Politechniki Śląskiej

POLSKA

Uchonorowany za wybitne osiągnięcia naukowo-badawcze, dydaktyczne i organizacyjne w dziedzinie geomechaniki, geotechniki, górnictwa surowców mineralnych oraz działalność na rzecz rozwoju i promocji Politechniki Śląskiej na forum krajowym i międzynarodowym.

Honorowi profesorowie Politechniki Śląskiej

Senat Politechniki Śląskiej może także przyznać godność honorowego profesora Politechniki Śląskiej. Wyróżnienie to zostaje przyznane przede wszystkim za szczególny wkład w rozwój uczelni lub też za wybitne osiągnięcia zawodowe. Do tej pory godność tę otrzymało 38 naukowców.

Prof. Józef Szarawara

12.07.2004

Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej
Za wybitne zasługi wniesione w rozwój Polskiej Szkoły Technologii Chemicznej oraz wieloletnią aktywną działalność dla dobra Politechniki Śląskiej.

Prof. Ryszard Kowalczyk

12.07.2004

Uniwersytet Beira Interior w Portugalii
Za wybitne zasługi dla rozwoju współpracy międzynarodowej z Wydziałem Budownictwa Politechniki Śląskiej w zakresie działalności edukacyjnej i naukowej.

Prof. Józef Bendkowski

12.07.2004

Wydział Organizacji i Zarządzania Politechniki Śląskiej
Za wybitne zasługi wniesione w utworzenie i rozwój Wydziału Organizacji i Zarządzania oraz wieloletnią aktywną działalność naukową i dydaktyczną.

Prof. Marian Taniewski

24.01.2005

Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej
Za 50-letnią szczególną dbałość o to, by chemiczna myśl technologiczna w Gliwicach nie obniżała swego wysokiego lotu, dorównując swym lwowskim korzeniom i najlepszym powojennym ośrodkom w kraju.

Prof. Stanisław Mierzwiński

24.01.2005

Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej
Za 60-letni wkład w rozwój i tworzenie naukowych podstaw inżynierii środowiska w Politechnice Śląskiej, a w szczególności w dziedzinie wentylacji, ogrzewnictwa i ochrony atmosfery.

Prof. Maciej Zarzycki

24.01.2005

Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej
Za szczególny 60-letni wkład w rozwój Politechniki Śląskiej oraz promowanie współpracy między uczelnią a instytucjami naukowymi i przemysłowymi.

Prof. Frank William Travis

25.04.2005

University of Strathclyde w Wielkiej Brytanii, honorowy redaktor-założyciel „Journal of Materials Processing Technology” (Elsevier)
Za wybitny wkład w rozwój naukowych podstaw technologii procesów materiałowych, promocję kadr naukowych w „Journal of Materials Processing Technology” (Elsevier) oraz osobiste osiągnięcia w międzynarodowej współpracy z Politechniką Śląską.

Prof. Mohammed Sarwar Jang Hashmi

25.04.2005

Dublin City University w Irlandii
Za wybitne osiągnięcia w zakresie inżynierii wytwarzania, promocję osiągnięć polskiego środowiska naukowego w „Journal of Materials Processing Technology” (Elsevier) oraz współpracę naukowo-dydaktyczną z Politechniką Śląską.

Prof. Marcel Hubert Van de Voorde

25.04.2005

Instytut Maxa-Planca w Stuttgarcie w Niemczech
Za wybitne osiągnięcia naukowe, opracowanie wizji rozwojowej inżynierii materiałowej w Europie w obecnym ćwierćwieczu i europejskiego elastycznego systemu trójstopniowych studiów uniwersyteckich oraz osobisty wkład w rozwój współpracy międzynarodowej Politechniki Śląskiej.

Prof. Józef Gawroński

25.04.2005

Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Śląskiej

Za półwieczny wybitny wkład w budowanie wielkości uczelni i pomnażanie jej dorobku oraz wybitne osiągnięcia naukowe i osiągnięcia dotyczące kreowania kadr naukowych i inżynierskich w zakresie odlewnictwa i odlewanych materiałów kompozytowych.

Prof. Antoni Śliwiński

25.04.2005

Emerytowany profesor Uniwersytetu Gdańskiego

Za wybitne osiągnięcia naukowe oraz wieloletni owocny wkład w promowanie kadry naukowej i rozwój nowych kierunków badań na Wydziale Matematyczno-Fizycznym.

Prof. Stefan Wojciechowski

28.11.2005

Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Śląskiej

Za wielkie zasługi dla rozwoju nauki o materiałach i inżynierii materiałowej w Polsce oraz za owocną 55-letnią współpracę w tym zakresie ze środowiskiem naukowym Politechniki Śląskiej.

Prof. Jan Adamczyk

28.11.2005

Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Śląskiej

Za wybitny wkład w osiągnięcia Śląskiej Szkoły Metaloznawczej oraz wielkie zasługi dla rozwoju nauki o materiałach i inżynierii materiałowej w Polsce.

Prof. Zdeněk Hradílek

22.05.2006

Uniwersytet Techniczny w Ostrawie

Za zasługi dla rozwoju współpracy naukowej i dydaktycznej z Wydziałem Inżynierii Materiałowej i Metalurgii Politechniki Śląskiej w obszarach elektrotermii i elektrotechnologii.

Prof. Zdzisław Trybalski

22.05.2006

Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej

Za wybitne zasługi wniesione w utworzenie i rozwój Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki oraz wieloletnią działalność naukową i dydaktyczną.

Prof. Zbigniew Bochniarz

28.05.2007

Emerytowany profesor University of Minnesota w USA

Za wieloletnią współpracę z Wydziałem Inżynierii Materiałowej i Metalurgii w zakresie organizacji Amerykańsko-Polskich Studiów Podyplomowych.

Prof. Rudolf Kawalla

26.05.2008

TU Bergakademie Freiberg

Za wybitne osiągnięcia w inżynierii materiałowej oraz wkład w rozwój współpracy naukowej i dydaktycznej pomiędzy Politechniką Śląską i Technische Universität Bergakademie Freiberg.

Prof. Włodzimierz Sitko

23.11.2009

Politechnika Lubelska

Za wybitne osiągnięcia w rozwoju nauk górniczych i nauk o zarządzaniu oraz wkład w rozwój współpracy naukowej i dydaktycznej pomiędzy Politechniką Śląską i Politechniką Lubelską w zakresie zarządzania strategicznego oraz zarządzania zasobami ludzkimi.

Pierwsza w historii Politechniki Śląskiej uroczystość wręczenia tytułu honorowego profesora. Godność tę otrzymał w 2004 roku prof. Józef Szarawara z Wydziału Chemicznego (na zdjęciu)

Prof. Antoni Tajduś

26.04.2010

Akademia Górniczo-Hutnicza
w Krakowie

Za znaczące osiągnięcia naukowe i wkład w rozwój współpracy pomiędzy Politechniką Śląską i Akademią Górniczo-Hutniczą w Krakowie.

Prof. Karel Tomašek

26.04.2010

Uniwersytet Techniczny w Koszycach na Słowacji

Za zasługi w inicjowaniu nowych obszarów współpracy pomiędzy Politechniką Śląską i Technicznym Uniwersytetem w Koszycach.

Prof. Wojciech Zieliński

26.04.2010

Wydział Chemiczny Politechniki Śląskiej

W uznaniu za długoletnią i aktywną działalność na rzecz Politechniki Śląskiej.

Prof. Pedro Riesgo Fernandez

26.11.2010

Uniwersytet w Oviedo

Za wybitne osiągnięcia w rozwoju nauk górniczych i geologicznych, wzorową wymianę i opiekę nad polskimi studentami i nauczycielami akademickimi oraz znaczny wkład w rozwój współpracy naukowej i dydaktycznej pomiędzy Escuela Tecnica Superior de Ingenieros de Minas Universidad de Oviedo z Hiszpanii i Wydziałem Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej.

Prof. Danuta Szewieczek

30.09.2011

Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Śląskiej

Za wybitne osiągnięcia zawodowe i niezwykle efektywny wkład w rozwój Politechniki Śląskiej, a zwłaszcza Wydziału Mechanicznego Technologicznego.

Dr ing. Gerd Dobmann

27.10.2011

Za wybitne osiągnięcia w dziedzinie badań nieniszczących, promocję osiągnięć polskiego środowiska naukowego w „NDT&E International” (Elsevier) oraz współpracę naukowo-dydaktyczną z Politechniką Śląską.

Dyplom honorowego profesora odbiera prof. Pedro Riesgo Fernandez z Uniwersytetu w Oviedo, 2010 rok

Prof. Jindrich Ciganek

25.11.2011

Uniwersytet Techniczny w Ostrawie

Za wybitne osiągnięcia w rozwoju nauk górniczych i geologicznych, wzorową wymianę i opiekę nad polskimi studentami i nauczycielami akademickimi oraz znaczny wkład w rozwój współpracy naukowej i dydaktycznej pomiędzy Wydziałem Górnictwa i Geologii Wysokiej Szkoły Banskiej Uniwersytetu Technicznego w Ostrawie i Wydziałem Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej.

Prof. Antoni Rosikoń

2.10.2012

Wydział Budownictwa Politechniki Śląskiej

Prof. Jan Marciniak

26.11.2012

Wydział Inżynierii Biomedycznej Politechniki Śląskiej
Za wybitne osiągnięcia naukowo-badawcze i dydaktyczne w obszarze inżynierii biomedycznej oraz za działalność na rzecz rozwoju i propagowania dobrego imienia Politechniki Śląskiej.

Prof. Józef Sułkowski

29.11.2012

Wydział Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej
Za wybitne osiągnięcia w rozwoju nauk górniczych w zakresie aerologii górniczej, wzorowe kształcenie studentów, kadr inżynierskich i kadr naukowych, owocną współpracę z przemysłem górniczym Polski i Ukrainy oraz znaczny wkład w wyjaśnienie przyczyn katastrof górniczych spowodowanych wybuchami pyłu i pożarami kopalnianymi.

Prof. Nina Juzwa

25.05.2013

Wydział Architektury Politechniki Śląskiej

Prof. Korneliusz Miksch

27.09.2013

Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej

Prof. Andrzej Ziębik

27.09.2013

Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki Politechniki Śląskiej

Prof. Wojciech Cholewa

1.10.2013

Wydział Mechaniczny Technologiczny Politechniki Śląskiej

Prof. Andrzej Świerniak

1.10.2013

Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki Politechniki Śląskiej

Prof. Jan Szlązak

29.11.2013

Wydział Górnictwa i Geologii
Za wybitne osiągnięcia w rozwoju nauk górniczych w zakresie zarządzania, ratownictwa górniczego i bezpieczeństwa pracy w górnictwie.

Prof. Ludovít Dobrovský

16.05.2014

VSB w Ostrawie

Za wybitne osiągnięcia naukowe w dyscyplinie metalurgia oraz znaczący wkład w rozwój współpracy naukowej pomiędzy Politechniką Śląską a VSB-Technická Univerzita w Ostrawie.

Prof. Remigiusz Sosnowski

16.05.2014

Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii
Za osiągnięcia w rozwoju nauk technicznych w dyscyplinie metalurgia, za szczególne zasługi w działalności organizacyjnej, kształceniu kadr naukowych i inżynierskich, ogromny wkład w rozwój Politechniki Śląskiej i kształtowanie jej wizerunku w kraju i poza granicami.

Prof. Jerzy Suwiński

1.10.2014

Wydział Chemiczny

Za wybitne osiągnięcia naukowe, kształcenie kadry naukowej oraz zasługi w kształtowaniu obecnego oblicza Wydziału Chemicznego.

Prof. Jan Palarski

28.11.2014

Wydział Górnictwa i Geologii

Za wybitny wkład w rozwój nowoczesnych technologii górniczych i promocję polskiego górnictwa oraz Wydziału Górnictwa i Geologii Politechniki Śląskiej na świecie.

Prof. Zygmunt Kolenda

Akademia Górniczo-Hutnicza w Krakowie
Uchwała Senatu Politechniki Śląskiej
z 27.04.2015 r.

Foto M. Szum

Honorowy profesor Politechniki Śląskiej prof. Jan Marciniak, 2012 rok

Profesorowie Politechniki Śląskiej doktorami honoris causa innych uczelni

Naukowcy Politechniki Śląskiej zostali wielokrotnie wyróżnieni najwyższą akademicką godnością – tytułem doktora honoris causa – przez uczelnie w Polsce i na całym świecie.

Prof. Oktawian Popowicz – doktor honoris causa Akademii Górniczej we Freibergu (1965).

Prof. Tadeusz Hobler – doktor honoris causa Instytutu Technologicznego w Leningradzie (1968).

Prof. Stefan Węgrzyn – doktor honoris causa Uniwersytetu w Lille (1973), Uniwersytetu w Sherbrooke (1977), Akademii Górniczo-Hutniczej (1989) oraz Politechniki Rzeszowskiej (2004).

Prof. Jerzy Szuba – doktor honoris causa Nowosybirskiego Instytutu Elektrotechnicznego (1974).

Prof. Antoni Bogucki – doktor honoris causa Nowosybirskiego Instytutu Elektrotechnicznego (1976).

Prof. Jerzy Nawrocki – doktor honoris causa Nowosybirskiego Instytutu Elektrotechnicznego (1978).

Prof. Waław Sakwa – doktor honoris causa Politechniki Częstochowskiej (1985).

Prof. Zygmunt Zahorski – doktor honoris causa Uniwersytetu Łódzkiego (1987).

Prof. Mirosław Chudek – doktor honoris causa Politechniki Donieckiej (1992) oraz Akademii Górnictwa w Jiaozuo (1993).

Prof. Jan Szargut – doktor honoris causa Politechniki Częstochowskiej (1992) oraz Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (2008).

Prof. Wilibald Winkler – doktor honoris causa Uniwersytetu Technicznego w Mariupolu (1995).

Prof. Walery Szućcik – doktor honoris causa Moskiewskiego Uniwersytetu Górniczego (1995).

W środku doktor honoris causa Politechniki Lwowskiej prof. Wojciech Zieliński, 2008 rok

Uroczystość nadania rektorowi Politechniki Śląskiej prof. Andrzejowi Karbownikowi tytułu doktora honoris causa Uniwersytetu w Oviedo, 2010 rok

Prof. Józef Wojnarowski – doktor honoris causa Donieckiego Narodowego Uniwersytetu Technicznego (1995) oraz Politechniki Łódzkiej (2007).

Prof. Bogdan Skalmierski – doktor honoris causa Politechniki Częstochowskiej (1997).

Prof. Józef Szarawara – doktor honoris causa Politechniki Szczecińskiej (1998).

Prof. Bernard Drzęzła – doktor honoris causa Uniwersytetu Technicznego w Petrosani (1999) oraz Akademii Górniczo-Geologicznej w Jekaterynburgu (2001).

Prof. Leszek A. Dobrzański – doktor honoris causa Uniwersytetu w Ruse (1999) oraz Chmielnickiego Uniwersytetu Narodowego (2007).

Prof. Zbigniew Jedliński – doktor honoris causa Uniwersytetu Technicznego im. Gh. Asachai w Jassach oraz Politechniki Gdańskiej (2001).

Prof. Eugeniusz Świtoński – doktor honoris causa Politechniki Rzeszowskiej (2007), Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie (2012) oraz Politechniki Lubelskiej (2013).

Prof. Wojciech Zieliński – doktor honoris causa Politechniki Lwowskiej (2008).

Prof. Andrzej Karbownik – doktor honoris causa Uniwersytetu w Oviedo (2010).

Prof. Krystian Probiez – doktor honoris causa Uniwersytetu Technicznego w Ostrawie (2010).

Prof. Tadeusz Chmielniak – doktor honoris causa Politechniki Częstochowskiej (2011).

Prof. Andrzej Ajdukiewicz – doktor honoris causa Politechniki Łódzkiej (2011).

Prof. Józef Sułkowski – doktor honoris causa Donieckiego Narodowego Uniwersytetu Technicznego (2011).

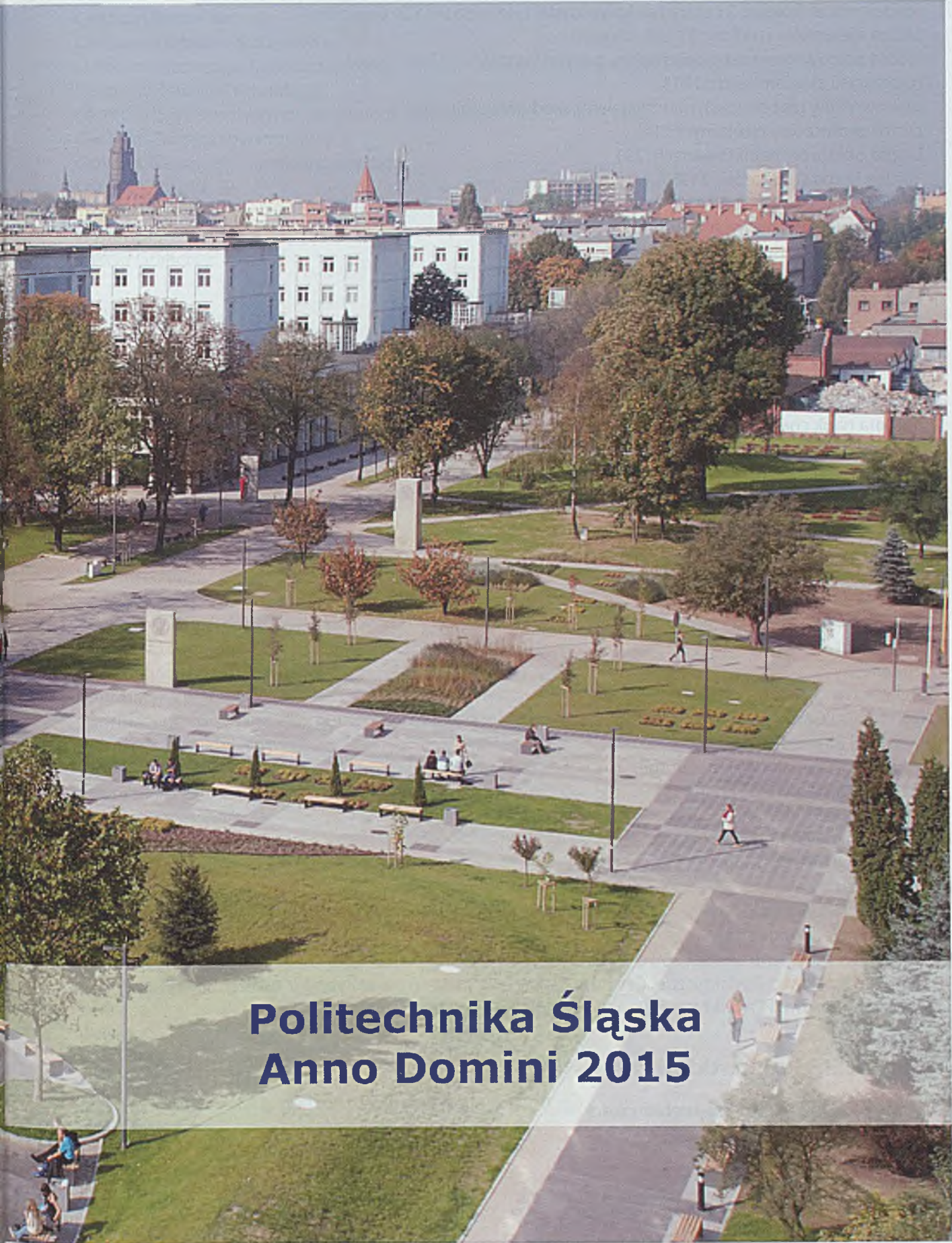
Prof. Jerzy Klamka – doktor honoris causa Politechniki Białostockiej (2014).

Prof. Krzysztof Kluszczynski – doktor honoris causa Politechniki Świętokrzyskiej (2015).

Prof. Aleksander Sładkowski – doktor honoris causa Wschodnioukraińskiego Narodowego Uniwersytetu im. Władimira Dalia (2015).

Kampus Politechniki Śląskiej
z przebudowaną ulicą Akademicką

Politechnika Śląska Anno Domini 2015

Politechnika Śląska w liczbach

Liczba jednostek podstawowych: 16, w tym: 13 wydziałów, 2 kolegia i 1 centrum naukowo-dydaktyczne, kolejne 2 centra naukowo-dydaktyczne są w fazie organizacji

Liczba kierunków studiów: 51 (36 różnych)

Liczba pracowników zatrudnionych w pełnym wymiarze: 3278, w tym:
nauczycieli akademickich: 1711

pracowników niebędących nauczycielami akademickimi: 1567

Liczba profesorów tytularnych: 142

Liczba doktorów habilitowanych: 291

Łączna liczba studentów: 24957, w tym:

studiów stacjonarnych: 18460

studiów niestacjonarnych: 6497

Liczba dotychczasowych absolwentów: 176516

Liczba uczestników studiów doktoranckich: 616

Liczba słuchaczy studiów podyplomowych: 685

Prawa do nadawania stopnia naukowego

doktora nauk technicznych – w 22 dyscyplinach

doktora nauk chemicznych – w 1 dyscyplinie

doktora nauk ekonomicznych – w 1 dyscyplinie

doktora habilitowanego nauk technicznych – w 16 dyscyplinach

doktora habilitowanego nauk chemicznych – w 1 dyscyplinie

Wydziały Politechniki Śląskiej

Architektury

Automatyki, Elektroniki i Informatyki

Budownictwa

Chemiczny

Elektryczny

Górnictwa i Geologii

Inżynierii Biomedycznej

Inżynierii Materiałowej i Metalurgii

Inżynierii Środowiska i Energetyki

Matematyki Stosowanej

Mechaniczny Technologiczny

Organizacji i Zarządzania

Transportu

Kolegium Języków Obcych

Kolegium Pedagogiczne

Instytut Fizyki – Centrum Naukowo-Dydaktyczne

Centrum Naukowo-Dydaktyczne „Centrum Kształcenia Inżynierów w Rybniku” (w organizacji)

Centrum Naukowo-Dydaktyczne Transportu Kolejowego (w organizacji)

Pozostałe jednostki uczelni

Akademicki Inkubator Przedsiębiorczości

Biblioteka Główna

Biuro Karier Studenckich

Centrum Biotechnologii

Centrum Edukacji w Mechatronice

Centrum Edukacyjno-Kongresowe

Centrum Energetyki Prosumenckiej
Centrum Innowacji i Transferu Technologii
Centrum Inżynierii Biomedycznej
Centrum Komputerowe
Centrum Kształcenia Inżynierów
Centrum Kształcenia Kadr Lotnictwa Cywilnego Europy Środkowo-Wschodniej
Centrum Nowych Technologii
Centrum Zaawansowanych Technologii Bezpieczeństwa i Obronności
Centrum Zarządzania Projektami
Ośrodek Geometrii i Grafiki Inżynierskiej
Ośrodek Sportu
Studium Praktycznej Nauki Języków Obcych
Wydawnictwo
Zakład Graficzny

Kierunki studiów

administracja
architektura
architektura wnętrz
automatyka i robotyka
automatyka i robotyka, elektronika i telekomunikacja, informatyka (w języku angielskim)
biotechnologia
budownictwo (w tym specjalność: konstrukcje budowlane i inżynierskie w języku angielskim)
chemia
elektronika i telekomunikacja
elektrotechnika
energetyka
filologia (j. angielski, j. francuski, j. włoski, j. niemiecki)
górnictwo i geologia
informatyka
informatyka przemysłowa
informatyka stosowana z komputerową nauką o materiałach
inżynieria bezpieczeństwa
inżynieria biomedyczna
inżynieria chemiczna i procesowa
inżynieria materiałowa
inżynieria środowiska
logistyka
matematyka
mechanika i budowa maszyn
mechatronika
metalurgia
nanotechnologia i technologie procesów materiałowych
ochrona środowiska
pedagogika
socjologia
technologia chemiczna
technologia i inżynieria chemiczna (w języku angielskim)
teleinformatyka
transport
zarządzanie
zarządzanie i inżynieria produkcji

Obecne władze Politechniki Śląskiej

Rektor Politechniki Śląskiej
Prof. dr hab. inż. Andrzej
Karbownik

**Prorektor ds. organizacji
i rozwoju**
Prof. dr hab. inż. Leszek Blacha

**Prorektor ds. studenckich
i kształcenia**
Prof. dr hab. Stanisław
Kochowski

**Prorektor ds. współpracy
międzynarodowej**
Prof. dr hab. inż. Ryszard Białecki

Skład Senatu Politechniki Śląskiej w kadencji 2012-2016

Rektor – przewodniczący Senatu – prof. dr hab. inż. Andrzej Karbownik, prof. zw. w Pol. Śl.

Prorektorzy

prof. dr hab. inż. Leszek Blacha, prof. nzw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. Stanisław Kochowski, prof. nzw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Ryszard Białecki, prof. zw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Leszek A. Dobrzański, prof. zw. w Pol. Śl. (w latach 2012-2013)

Dziekani

prof. dr hab. inż. arch. Zbigniew J. Kamiński, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Architektury
prof. dr hab. inż. Adam Czornik, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Automatyki, Elektroniki i Informatyki
prof. dr hab. inż. Jan Ślusarek, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Budownictwa
prof. dr hab. inż. Andrzej Jarzębski, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Chemiczny
prof. dr hab. inż. Paweł Sowa, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Elektryczny
prof. dr hab. inż. Marian Dolipski, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Górnictwa i Geologii
prof. dr hab. inż. Marek Gzik, prof. nzw. w Pol. Śl., Wydział Inżynierii Biomedycznej
dr hab. inż. Jerzy Łabaj, prof. nzw. w Pol. Śl., Wydział Inżynierii Materiałowej i Metalurgii
prof. dr hab. inż. Janusz Kotowicz, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Inżynierii Środowiska i Energetyki
prof. dr hab. inż. Radosław Grzymkowski, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Matematyki Stosowanej
prof. dr hab. inż. Arkadiusz Mężyk, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Mechaniczny Technologiczny
prof. dr hab. inż. Marian Turek, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Organizacji i Zarządzania
prof. dr hab. inż. Bogusław Łazarz, prof. zw. w Pol. Śl., Wydział Transportu
dr Małgorzata Boryśławska, Kolegium Języków Obcych
prof. dr hab. inż. Andrzej Bluszcz, prof. zw. w Pol. Śl., Instytut Fizyki – Centrum Naukowo-Dydaktyczne
mgr Maria Flanczewska-Wolny, Kolegium Pedagogiczne

Wybrani przedstawiciele profesorów i doktorów habilitowanych

prof. dr hab. inż. arch. Krzysztof Gasidło, prof. zw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Andrzej Świerniak, prof. zw. w Pol. Śl.
dr hab. inż. Ryszard Walentyński, prof. nzw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Stefan Baj, prof. zw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Marian Pasko, prof. zw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Franciszek Plewa, prof. zw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Krystyna Konieczny, prof. zw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Eugeniusz Hadasik, prof. nzw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Jan Marciniak, prof. zw. w Pol. Śl.
dr hab. inż. Waldemar Hołubowski, prof. nzw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Wojciech Cholewa, prof. zw. w Pol. Śl.
dr hab. inż. Krzysztof Wodarski, prof. nzw. w Pol. Śl.
dr hab. inż. Stanisław Krawiec, prof. nzw. w Pol. Śl.
prof. dr hab. inż. Jerzy Bodzenta, prof. zw. w Pol. Śl.

Wybrani przedstawiciele pozostałych nauczycieli akademickich

mgr inż. arch. Wojciech Słodowy
dr inż. Wojciech Mielczarek
dr inż. Tomasz Liszka
dr inż. Jerzy Raczek, doc. w Pol. Śl.
dr inż. Tomasz Rusek
dr inż. Roman Pilorz, doc. w Pol. Śl.
dr inż. Wojciech Więclawek
dr inż. Franciszek Gramatyka, doc. w Pol. Śl.
dr inż. Beata Oleksiak
dr inż. Piotr Gawron
dr inż. Adam Zarychta
dr Andrzej Polewczyk
dr inż. Grzegorz Karoń
dr inż. Jacek Pawlyta
mgr Bożena Stefanowicz
dr Ewa Figas
dr Barbara Grzyb

Wybrani przedstawiciele pracowników niebędących nauczycielami akademickimi

mgr Krystyna Pręda
mgr Grażyna Maszniew

Wybrany przedstawiciel uczestników studiów doktoranckich na kadencję 1.09.2014 – 31.08.2015

mgr inż. Anna Kiljan

**Wybrani przedstawiciele samorządu studenckiego
na kadencję 1.09.2014 – 31.08.2015**

Magdalena Wasiniewska

Sonia Mazur

Piotr Wodok

Piotr Kozłowski

Filip Michalski

Adam Bleszyński

Paweł Posełek

Tomasz Wojtak

Bartosz Gajda

Sylwia Gamoń

Paulina Hyży

Filip Mesjasz

Katarzyna Bąba

Uczestnicy posiedzeń z głosem doradczym

mgr Amelia Bartnicka

dr inż. Jacek Majewski

dr inż. Tadeusz Giza

dr inż. Krzysztof Ziolo

dr Krzysztof Czaplą, doc. w Pol. Śl.

Osoby zapraszane

dr Małgorzata Rachwańska-Mitas, prof. nzw. w Pol. Śl.

mgr Ewa Brońka

dr hab. inż. Ryszard Mielimąka, prof. nzw. w Pol. Śl.

dr hab. inż. Janusz Cwiek, prof. nzw. w Pol. Śl.

Sala Senatu Politechniki Śląskiej

Dziekani wydziałów Politechniki

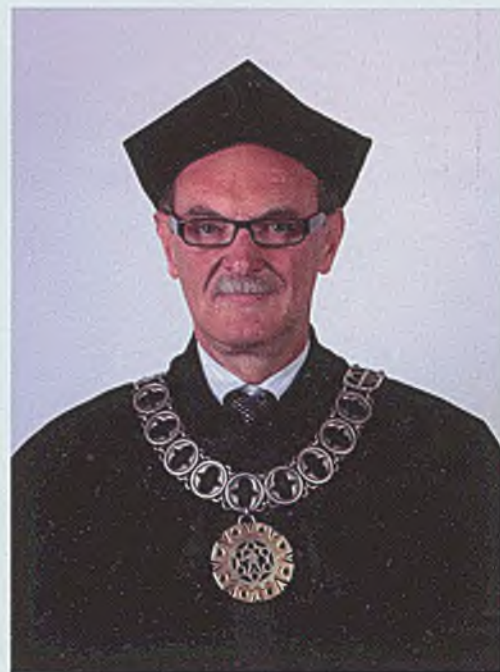
Dziekan Wydziału
Architektury
Prof. dr hab. inż. arch.
Zbigniew J. Kamiński

Dziekan Wydziału
Automatyki, Elektroniki i Informatyki
Prof. dr hab. inż.
Adam Czornik

Dziekan Wydziału
Budownictwa
Prof. dr hab. inż.
Jan Ślusarek

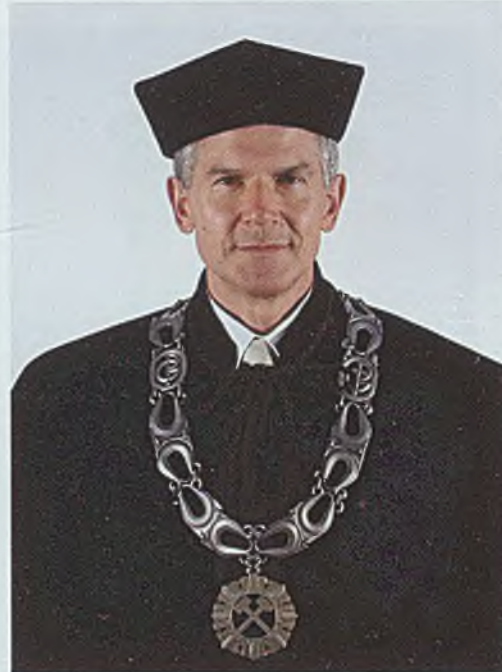

Dziekan Wydziału
Chemicznego
Prof. dr hab. inż.
Andrzej Jarzębski

Śląskiej w kadencji 2012-2016

**Dziekan Wydziału
Elektrycznego
Prof. dr hab. inż.
Paweł Sowa**

**Dziekan Wydziału
Górnictwa i Geologii
Prof. dr hab. inż.
Marian Dolipski**

**Dziekan Wydziału
Inżynierii Biomedycznej
Prof. dr hab. inż.
Marek Gzik**

**Dziekan Wydziału
Inżynierii Materiałowej i Metalurgii
Dr hab. inż. Jerzy Łabaj,
prof. nzw. w Pol. Śl.**

Dziekani wydziałów Politechniki

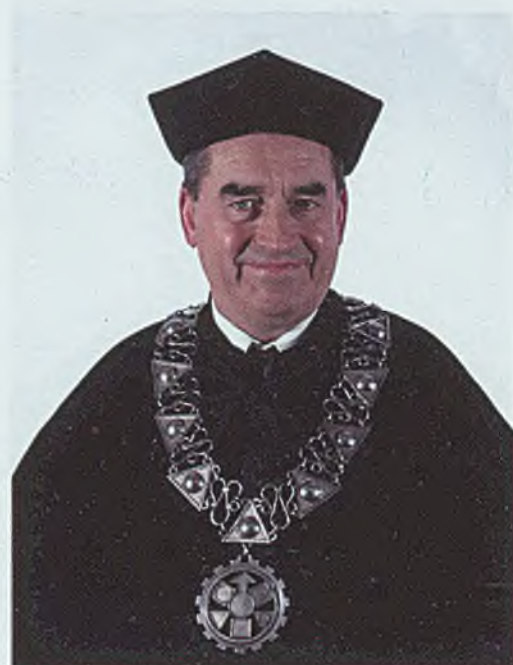
**Dziekan Wydziału
Inżynierii Środowiska i Energetyki
Prof. dr hab. inż.
Janusz Kotowicz**

**Dziekan Wydziału
Matematyki Stosowanej
Prof. dr hab. inż.
Radosław Grzymkowski**

**Dziekan Wydziału
Mechanicznego Technologicznego
Prof. dr hab. inż.
Arkadiusz Mężyk**

**Dziekan Wydziału
Organizacji i Zarządzania
Prof. dr hab. inż.
Marian Turek**

Śląskiej w kadencji 2012-2016

**Dziekan Wydziału
Transportu
Prof. dr hab. inż.
Bogusław Łazarz**

**Dyrektor
Kolegium Języków Obcych
Dr Małgorzata Boryśławska**

**Dyrektor Instytutu Fizyki – Centrum
Naukowo-Dydaktycznego
Prof. dr hab. inż.
Andrzej Bluszcz**

**Dyrektor
Kolegium Pedagogicznego
Mgr Maria Flanczewska-Wolny**

Wypowiedzi okolicznościowe

Dr hab. inż. Zygmunt Frankiewicz
Prezydent Gliwic

Politechnika Śląska stanowi dla Gliwic, jak i całego regionu ważny ośrodek naukowo-dydaktyczny. Śmiało można powiedzieć, że wciąż jest najistotniejszym impulsem do rozwoju miasta. Warto zauważyć, że nie ma w naszym kraju drugiego ośrodka, porównywalnego z Gliwicami, który miałby u siebie tak renomowaną uczelnię, a fakt ten trudno przecenić. Jubileusz 70-lecia jej istnienia jest dobrą okazją, by przypomnieć rolę Politechniki Śląskiej w rozwoju miasta i całej konurbacji górnośląskiej.

Politechnika Śląska jest ważnym centrum kształcenia i myśli technicznej, a Gliwice jednym z najlepiej rozwijających się polskich miast. Ten sukces nie byłby możliwy bez wykwalifikowanej kadry inżynierskiej, wykształconej na naszej uczelni. Warto również zwrócić uwagę na wspólne przedsięwzięcia, których przykładem może być utworzenie Technoparku czy przebudowa ulicy Akademickiej. Dzięki efektowi synergii Gliwice nie przestają się rozwijać.

Politechnika Śląska dała możliwość szybkiego rozwoju strefy ekonomicznej – koła zamachowego gliwickiej gospodarki – czy „Nowych Gliwic”. Miejsca te przyciągają coraz więcej firm przemysłu wysokich technologii, gdzie wielu absolwentów uczelni znajduje ciekawą pracę.

Z okazji 70-lecia uczelni składam wszystkim pracownikom, studentom i absolwentom serdeczne podziękowania za wkład w rozwój naszego miasta. Życzę wszystkim dalszych osiągnięć, które zapiszą karty wspólnej historii Politechniki Śląskiej i miasta Gliwice.

Dr inż. Marcin Krupa
Prezydent Katowic

Politechnika Śląska to jedna z największych i najlepszych uczelni technicznych w kraju, której dwa duże wydziały mamy w Katowicach. Jako absolwent i urlopowany pracownik Politechniki Śląskiej wielkim sentymentem darzę przede wszystkim kadre naukową, wysokiej klasy specjalistów, od których mogłem się tak wiele nauczyć oraz z którymi mogłem przez lata współpracować, a dziś cieszę się ich przyjaźnią.

Politechnika Śląska ma szczególne znaczenie dla przemiany, jaką przechodzą dzisiaj Katowice, z miasta tradycyjnie kojarzonego z górnictwem, w miasto m.in. nowych technologii. Bez potencjału Politechniki Śląskiej o wiele trudniej byłoby nam dzisiaj mówić o kreowaniu innowacji czy transferze nowych technologii do przedsiębiorstw. To przecież nie tylko kuźnia profesjonalnej kadry inżynierskiej, ale również znaczący partner dla biznesu.

Liczę na to, że przez kolejne lata uczelnia będzie nas wspierała swoją wiedzą i doświadczeniem, a młodzi ludzie nie tylko będą chcieli na niej studiować, ale również po studiach zostaną w Katowicach, by tu znaleźć dobrą pracę i atrakcyjne miejsce do życia.

Z ogromną satysfakcją obserwujemy dynamiczny rozwój Politechniki Śląskiej, będącej jedną z najlepszych uczelni technicznych w kraju. Czerpiąc z bogatej tradycji Politechniki Lwowskiej, uczelnia ta od siedemdziesięciu lat przyczynia się do wzbogacenia polskiego dorobku naukowego. Potwierdzenie pozycji lidera wśród wiodących ośrodków szkolnictwa wyższego stanowi wysoka jakość kształcenia połączona z tworzeniem takich obiektów jak Centrum Nowych Technologii. Kształtując wykwalifikowane kadry, bierze aktywny udział w kreowaniu lokalnego i regionalnego rynku pracy. Politechnika Śląska jest instytucją cieszącą się uznaniem zarówno w kraju, jak i za granicą. Doskonale wykształceni absolwenci podejmują zatrudnienie w branżach o kluczowym znaczeniu dla gospodarki opartej na wiedzy. Poprzez to uczelnia dostarcza innowacyjne rozwiązania i podnosi konkurencyjność polskich przedsiębiorstw.

Cieszę się, że stale też umacniane są więzi z Zabrzem, przyczyniające się do zwiększenia potencjału edukacyjnego miasta. W procesie upowszechniania badań naukowych, transferze technologii, a także stawianiu nowych wyzwań niezwykle istotną rolę odgrywają dwa usytuowane w Zabrzu wydziały: Wydział Organizacji i Zarządzania i Wydział Inżynierii Biomedycznej. Rozbudowa kampusu przy ul. Roosevelta współtworzy prężnie rozwijający się ośrodek akademicki, a jednocześnie stanowi jeden z symboli udanej rewitalizacji przestrzeni miejskiej. Wzbogaca ofertę szkolnictwa wyższego, wpisując się zarazem w system edukacyjny miasta.

Dzięki doskonałej kadrze, nowoczesnym rozwiązaniom organizacyjnym oraz innowacjom programowym Politechnika Śląska zbudowała markę rozpoznawalnego w kraju ośrodka naukowego, rozslawiającego dobre imię naszego regionu. Jubileusz stanowi doskonałą okazję do podsumowania dotychczasowych osiągnięć oraz dyskusji na temat dalszego rozwoju.

Foto UM Zabrze

Małgorzata Mańka-Szulik
Prezydent Zabrze

70-lecie Politechniki Śląskiej to wydarzenie ważne dla całego regionu. Dumny z tego wyjątkowego jubileuszu jest także Rybnik, na terenie którego uczelnia sprawnie funkcjonuje już ponad pół wieku. W związku z wyjątkową rocznicą wszystkim obecnym i byłym pracownikom Politechniki Śląskiej, jej studentom i absolwentom oraz sympatykom składam najserdeczniejsze życzenia wszelkiej pomyślności.

Osiągnięcia, które stały się udziałem uczelni na przestrzeni siedemdziesięciu lat, budzą podziw polskiego i światowego środowiska naukowego. W powszechnej opinii Politechnika Śląska jawi się jako instytucja wzorowo edukująca inżynierów, wdrażająca innowacyjne rozwiązania, zatrudniająca wybitnych specjalistów i ciągle rozwijająca swój potencjał. Wszystko to zaś sprawia, że oferta uczelni jest doskonałą odpowiedzią na wyzwania dynamicznie zmieniającej się rzeczywistości.

Nie do przecenienia jest także wkład, jaki Politechnika Śląska wnosi w szeroko rozumiane życie regionu, oraz jej wpływ na kształtowanie pozytywnego wizerunku Śląska na forum krajowym, a nawet międzynarodowym.

Jestem przekonany, że dotychczasowe osiągnięcia uczelni będą mobilizowały jej społeczność do wytyczania kolejnych ambitnych planów na przyszłość. Życzę powodzenia w realizacji zamierzonych przedsięwzięć, służących rozwojowi Politechniki Śląskiej i dobru jej studentów.

Foto UM Rybnik

Piotr Kuczera
Prezydent Rybnika

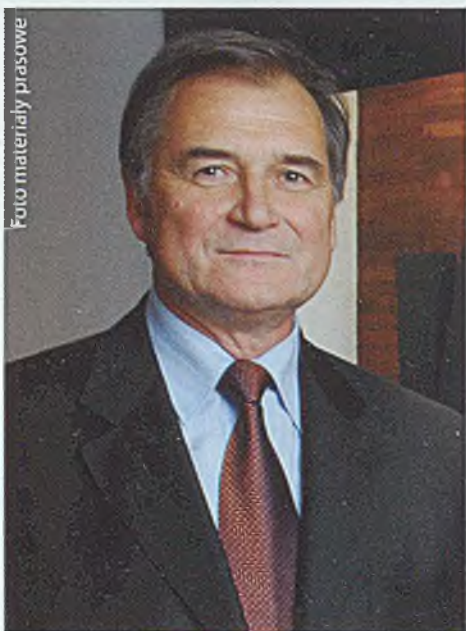
Prof. Jerzy Buzek
Poseł do Parlamentu
Europejskiego

Dla jej absolwenta, wieloletniego wykładowcy i naukowca Politechniki Śląska jest uczelnią wyjątkową. Ale jest ona przede wszystkim wyjątkowa jako czołowa uczelnia techniczna w Polsce oraz ważny ośrodek naukowy o wyjątkowych specjalizacjach w skali europejskiej.

Początki jej istnienia 70 lat temu nierozłącznie związane są z odbudową kraju, ale i kontynuacją tradycji Politechniki Lwowskiej, która wcześniej przysłużyła się odrodzonej Polsce. To powód do dumy, ale i mocne zobowiązanie do dalszego wysiłku – do pomnażania tego, co pozostawiły poprzednie pokolenia.

Dziś, gdy stoimy przed wciąż aktualnym wyzwaniem modernizacji Polski i szerzej – reindustrializacji europejskiej gospodarki, to zobowiązanie pozostaje nadzwyczaj aktualne. Potrzeba nam dziś skoku technologicznego, realnego wzrostu innowacyjności, tworzenia wartościowych miejsc pracy, ominięcia pułapki średniego wzrostu i odbudowy trwałych fundamentów polskiego i europejskiego dobrobytu. Do tego niezbędne są wysoko wykwalifikowane kadry, centra innowacji stawiające na zastosowania praktyczne i rozwój technologii przydatnych przemysłowo, ścisła współpraca z firmami i ośrodkami zagranicznymi. We wszystkich tych obszarach Politechniki Śląska odgrywa kluczową rolę i to też stanowi o jej wyjątkowości i potencjale.

Dlatego składając wszystkim pracownikom, studentom i absolwentom najlepsze życzenia i podziękowania z okazji 70 lat działalności Politechniki Śląskiej, jednocześnie pozwalam sobie zaapelować: poprzez swoją pracę naukowo-dydaktyczną, badania, innowacje, sieć współpracy z przemysłem, ośrodkami badawczymi – zaangażujcie się na rzecz modernizacji, innowacyjności i reindustrializacji gospodarki. Od tego zależy dziś przyszłość naszego regionu, Polski i Europy.

Wojciech Wajda
Prezes Zarządu Wasko S.A.

Przedsiębiorstwo Wdrażania Postępu Technicznego WASKO sp. z o.o. powstało w 1988 roku. Pierwszą siedzibą naszej spółki był barak położony w centrum Politechniki Śląskiej przy ul. Pstrowskiego – obecnie Akademickiej. Od pierwszych dni działalności realizowaliśmy wspólnie z uczelnią prace badawczo-rozwojowe m.in. dlatego, że założycielami spółki oraz jej pierwszymi pracownikami byli pracownicy Politechniki Śląskiej. Na przestrzeni lat zatrudniliśmy kilka tysięcy absolwentów, a obecnie w Grupie Kapitałowej WASKO pracuje przeszło pół tysiąca absolwentów na wszystkich szczeblach organizacyjnych.

Przeżyliśmy ze sobą już 27 lat. Dzisiaj egzystujemy w innym świecie, ale szanujemy historię, którą tworzyli wspaniali ludzie zatrudniani na uczelni. Chcemy tą drogą wyrazić im głębokie podziękowanie i szacunek.

Życzymy uczelni, aby tak jak dotychczas wносиła znaczący wkład w rozwój nauki oraz kształciła młodych ludzi, którzy jako absolwenci swą wiedzą, zaangażowaniem i sukcesami będą głosili i podnosili rangę Politechniki Śląskiej, ponieważ uczelnia, to nie tylko infrastruktura i wyposażenie – to ludzie, to instytucja, która w sposób istotny wpływa i kształtuje pozycję Gliwic, całego Śląska i kraju.

Politechnika Śląska to moja Alma Mater. Z wielkim sentymentem wspominam czas mojej obecności na tej, tak przecież zasłużonej dla polskiej nauki i edukacji, uczelni. Byłem jej studentem, później zaś do 1989 roku pracownikiem naukowo-dydaktycznym Wydziału Górniczego. Wspominam z wielkim szacunkiem założycieli naszej uczelni, w znaczącym stopniu wywodzących się z Politechniki Lwowskiej: profesorów Włodzimierza Burzyńskiego, Stanisława Ochęduszkę, Wiktora Jakóba, Stanisława Fryzego, Wacława Leśniańskiego i Adolfa Joszta. To oni i pozostali 96 pracowników Politechniki Lwowskiej przesadzili, że nasza politechnika była kontynuatorem wspaniałych tradycji lwowskiej uczelni, która po wojnie znalazła się poza granicami Polski. Politechnika Śląska była pierwszą w powojennym okresie wyższą uczelnią powstałą na Górnym Śląsku. Pracownicy i studenci Politechniki Śląskiej angażowali się aktywnie w procesy zmian społeczno-politycznych w naszym kraju. Byłem świadkiem tzw. wydarzeń marcowych 1968 r., powstania NSZZ Solidarność w roku 1980, brutalnej pacyfikacji okresu stanu wojennego i sukcesów przemian Okrągłego Stołu. W tych jakże trudnych czasach środowisko naszej uczelni zdawało egzamin z obywatelskiej odpowiedzialności za los naszego kraju. Jestem pod wielkim wrażeniem tego, jak Politechnika Śląska dynamicznie się rozwija i jak wiele pozytywnych przemian w niej się dokonuje. Gratuluję sukcesów aktualnemu rektorowi prof. Andrzejowi Karbownikowi, mojemu wieloletniemu współpracownikowi i przyjacielowi. Cieszę się z wysokiej pozycji naszej uczelni w rankingu szkół wyższych. Tym, co wyróżnia Politechnikę Śląską na tle pozostałych uczelni, jest – obok innych osiągnięć – wyjątkowo duży odsetek absolwentów zajmujących kierownicze stanowiska w kluczowych przedsiębiorstwach naszego kraju. Fakt ten potwierdza, że nasza uczelnia kształci wspaniałych absolwentów, którzy teraz, dzięki otwarciu się na świat, mają coraz lepsze perspektywy osobistego rozwoju. Fakt, że wywodzę się ze środowiska akademickiego Politechniki Śląskiej jest dla mnie zaszczytem.

Z okazji jubileuszu 70-lecia Politechniki Śląskiej w imieniu Grupy Kapitałowej Mostostal Zabrze S.A. oraz własnym składam gratulacje i życzenia wielu kolejnych, znaczących osiągnięć i wytrwałości w kontynuowaniu tworzonej przez lata tradycji uczelni.

Politechnika Śląska wpisała się na stałe w życie naszego regionu, wywierając istotny wpływ na jego rozwój. Przez 70 lat działalności wykształciła szereg znakomitych absolwentów, którzy odnoszą sukcesy w Polsce i na świecie. Warto przy tej okazji nadmienić, iż znakomitą część kadry zarządzającej Mostostal Zabrze stanowią absolwenci Politechniki Śląskiej. Równocześnie chciałbym podkreślić, że stała współpraca pomiędzy Mostostalem a Politechniką Śląską ma istotne znaczenie dla rozwoju obydwu podmiotów.

W tym uroczystym dniu pragnę przekazać władzom uczelni oraz wszystkim pracownikom i studentom Politechniki Śląskiej życzenia wielu kolejnych lat aktywnej działalności i sukcesów w spełnianiu ważnej roli naukowej, edukacyjnej, gospodarczej i społecznej w naszym regionie oraz satysfakcji z realizacji postawionych sobie zadań.

Życzę Panu Rektorowi dalszych sukcesów i realizacji kolejnych, jak zwykle ambitnych, zamierzeń.

Dr inż. Janusz Steinhoff
Przewodniczący Rady Krajowej
Izby Gospodarczej

Bogusław Bobrowski
Prezes Zarządu Mostostal
Zabrze S.A.

Prof. Tadeusz Chmielniak

Rozpoczynałem studia, kiedy Politechnika Śląska miała 14 lat. Od tamtego okresu minęło więc wiele czasu, dostatecznie dużo, by można śledzić jej rozwój. Najpierw, jak każdy student, uczelnię obserwowałem głównie przez pryzmat funkcjonowania życia studenckiego, zwłaszcza studenckich organizacji młodzieżowych. Nie był to zły punkt obserwacyjny. Wówczas do Politechniki napływało wiele młodzieży spoza Śląska, co już wtedy dowodziło pozycji uczelni, a także miało znaczenie kulturowe, owocujące bogatym życiem studenckim. Jako zaangażowany w ruch studencki (ZSP) miałem wielokrotnie okazję na współpracę z władzami uczelni, kadrą nauczającą, a także na spotkania ze środowiskami z innych uczelni. Pozwoliło mi to zauważyć, że nasza Politechnika była postrzegana, już wtedy, jako uczelnia solidna merytorycznie o doświadczonej i dojrzałej kadrze naukowej, całkowicie poświęcającej się młodzieży. Z opinią tą wielokrotnie spotykałem się także w przemyśle, już jako pracownik naukowy, wiele uwagi zwracający na współdziałanie z instytucjami przemysłowymi. Przez 70 lat zmieniały się oczywiście warunki funkcjonowania szkolnictwa wyższego, zmieniały się systemy zarządzania nauką i tym samym warunki pracy uczelni. Jestem głęboko przekonany, że Politechnika Śląska wykorzystała te zmiany dla konsekwentnego umacniania swej pozycji nie tylko w nauce i dydaktyce, ale także w przemyśle. Należy jej życzyć, aby tą drogą solidności kroczyła dalej. Moje dzisiejsze spojrzenie pozwala być w pełni przekonanym, że tak będzie.

Na koniec pragnę skierować do władz uczelni i całego środowiska uczelnianego serdeczne gratulacje z okazji pięknego jubileuszu i życzyć pełnej satysfakcji z owoców pracy w Politechnice Śląskiej.

Prof. Wojciech Zieliński

Z okazji pięknej rocznicy 70-lecia powołania najstarszej śląskiej uczelni technicznej – Politechniki Śląskiej – składam najserdeczniejsze życzenia i podziękowania dla wszystkich pracowników uczelni, głęboko się równocześnie kłaniając w stronę tych, których wśród nas już nie ma, a walnie przyczynili się do rozwoju naszej Alma Mater.

Z wdzięcznością wspominamy dzisiaj tych profesorów i wykładowców, głównie z Politechniki Lwowskiej, którzy, ledwie przebrzmiały wojenne wystrzały, z niezwykłą energią, uporem i optymizmem tworzyli naszą uczelnię.

Kierujemy podziękowania dla przedstawicieli przemysłu, którzy potrzebując kadr dla odbudowy i rozwoju kraju, przyczynili się znacznie do burzliwego rozwoju uczelni.

Kolejne podziękowania składamy samorządom miast śląskich, które pomogły w dalszej rozbudowie Politechniki jako uczelni wielokampusowej, obejmującej swym oddziaływaniem większość miast naszego regionu.

Wykorzystując szanse, jakie dało członkostwo Polski w Unii Europejskiej, Politechnika Śląska jeszcze bardziej rozwinęła swój potencjał naukowy, badawczy i edukacyjny.

Dzisiaj Politechnika Śląska jest jednym z największych i najlepszych uniwersytetów technicznych w Polsce, mającym trwałe miejsce na mapie Europy i świata. Nie mielibyśmy jednak takiej pozycji, gdyby nie stałe zaangażowanie całej społeczności akademickiej w rozwój naukowy i dydaktyczny uczelni.

Politechnika Śląska, mimo 70-letniej tradycji, jest ciągle młoda, bo wykazuje podstawowy atrybut młodości, jakim jest gotowość do podejmowania nowych inicjatyw w obliczu nowych wyzwań.

Vivat academia, vivant professores!

W tym roku świętujemy piękny jubileusz 70-lecia Politechniki Śląskiej i czterech wydziałów, które wraz z nią powstały. 70 lat w życiu człowieka to znaczący szmat czasu, np. z profesorami w tym wieku, z mocy ustawy, uczelnia rozwiązuje umowę. Ale dla uczelni to dużo i mało zarazem. Choć to okres niezwykle bogaty w wydarzenia, trudno jednak zauważyć objawy starzenia się naszej jubilatki. Wprost przeciwnie, Politechnika Śląska przeżywa okres dynamicznego rozwoju. Powstają nowe kierunki kształcenia, prowadzone są badania naukowe zarówno w tradycyjnych, jak i nowoczesnych dyscyplinach nauk technicznych, co więcej – prowadzone jest kształcenie i prace naukowe na pograniczu różnych dziedzin nauki (ściślych, technicznych, biologicznych, medycznych, ekonomicznych), rodzą się nowe szkoły naukowe, uznawane w kraju i za granicą. Liczba studentów i absolwentów różnych stopni studiów utrzymuje się na wysokim (jednym z najwyższych w Polsce) poziomie, a liczba uzyskanych stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego, a zwłaszcza tytułów profesorskich szybko rośnie.

Oprócz stale rozwijających się wydziałów, zarówno tych z wieloletnią tradycją, jak i znacznie młodszych, powstały centra integrujące międzywydziałową działalność, zarówno w zakresie badań naukowych, jak i edukacji, a także wspierające działania organizacyjne i administracyjne. W moim odczuciu to właśnie zwłaszcza znaczący postęp w zakresie organizacji oraz nowe oblicze terenu dzielnicy akademickiej stały się wspaniałą wizytówką naszej Alma Mater i wraz z licznymi sukcesami pracowników, absolwentów i studentów świadczą o tym, że 70-letnia jubilatka ma dynamikę młodzieźowca wspartą doświadczeniem seniora.

Prof. Andrzej Świerniak

24 maja 1945 roku powstała uczelnia – Politechnika Śląska – odgrywająca istotną rolę w środowisku naukowym w Polsce. Od początku swego istnienia pełni ona wiodącą rolę w zakresie wymiany doświadczeń, konfrontacji osiągnięć oraz krzewienia i rozwijania nauki polskiej.

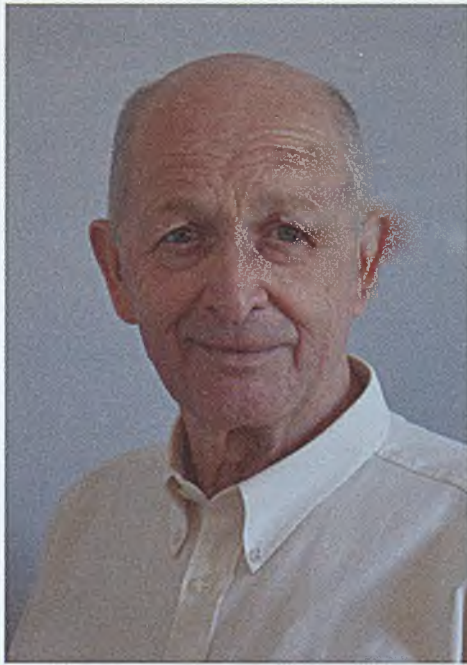
Politechnika Śląska w Gliwicach na przestrzeni siedemdziesięciu lat istnienia nie prowadziła tylko działalności naukowej, swoje zadania realizowała m.in. poprzez kształtowanie osobowości, organizację konferencji i sympozjonów, poprzez wydawnictwa własne i publikacje, organizowane konkursy oraz przekazywanie informacji o najnowszych osiągnięciach naukowych.

Prowadzone w Politechnice Śląskiej zajęcia dydaktyczne były i są formą upowszechniania wyników badań, forum wymiany myśli i prezentowania rozwiązań problemów naukowych z wielu dziedzin nauki. Wszystko to było możliwe dzięki znakomitym nauczycielom, naukowcom i wychowawcom, których jednym z wyzwań jest pobudzenie inicjatywy młodej kadry naukowej.

Lata spędzone w Politechnice Śląskiej są w moim przypadku esencją mojego życia. Wspaniali wychowawcy, koledzy, studenci przekazali mi ogrom wiedzy i umiejętności, które spowodowały, że czuję się spełniony. Całe życie zawodowe związałem z Politechniką Śląską w Gliwicach. Jestem dumny, że mogłem spotkać na mojej drodze naukowej wielu wybitnych uczonych o niebanalnej osobowości i cechach charakteru.

Prof. Eugeniusz Światoński

Prof. Jan Palarski

W tym roku minie 70 lat od chwili, gdy uroczystym *Gaudeamus* zainaugurowano pierwszy rok akademicki w Politechnice Śląskiej. Nasza wspólnota akademicka przeżyła długą drogę, od podjęcia trudu tworzenia życia akademickiego, przez naukowców z Politechniki Lwowskiej, którzy z planami i programami studiów dotarli do gliwickiego grodu, przez dziesiątki lat pracy i determinacji w kształtowaniu renomy oraz nowych kierunków badawczych i edukacyjnych, aż do stworzenia prawdziwie nowoczesnej, prężnej śląskiej uczelni o znaczeniu międzynarodowym, gotowej do rozwiązywania wyzwań XXI wieku. W tych 70 latach nasza Alma Mater nigdy nie działała w oderwaniu od gospodarczych i społecznych potrzeb kraju, a przede wszystkim regionu.

Zawsze podziwiam naszą kadrę, która uprawia naukę i edukuje dla przyszłości. Dopingują nas studenci, którzy przychodzą po wiedzę i zarazem są motorem rywalizacji, współtworzenia współczesnej nauki. To zaangażowanie młodych oraz wyzwania technologiczne i społeczne nie pozwalają dojrzałej kadrze myśleć o upływie lat. Dlatego nasze środowisko, a więc i miasto Gliwice, żyją jutrem.

Nasi absolwenci współdecydują o przyszłości nauki, przemysłu, rozwoju regionu i kraju oraz wnoszą wkład w gospodarkę światową. Żywię nadzieję, że są dumni ze swojej Alma Mater. Cieszymy się, że możemy Was nazywać „uczniami naszej szkoły”.

Solenny jubileusz niech będzie okazją, że i ja – długoletni pracownik Politechniki Śląskiej – złożę serdeczne podziękowania wszystkim pracownikom uczelni za ich zaangażowanie w jej rozwój, a przede wszystkim za twórczy wkład w tworzenie wspaniałego ośrodka akademickiego o międzynarodowej renomie. Ogromną wdzięczność kieruję do przyjaciół Politechniki Śląskiej, którzy w różnej formie wspierali naszą pracę i rozbudowę infrastruktury.

W takiej chwili szczególnie podziękowanie należy się rektorom, tym, którzy wywarli wpływ na profil naszej uczelni, skierowali jej aktywność ku przyszłości i z dużym wyczuciem potrafili i potrafią scalać akademicką wspólnotę.

Prof. Tadeusz Glinka

Z Politechniką Śląską jestem związany od roku 1956, najpierw jako student, a od roku 1961 jako nauczyciel akademicki. Uczelni zawdzięczam wykształcenie, karierę naukową i zawodową. W historii uczelni, oprócz Dekretu nr 118 Prezydenta Krajowej Rady Narodowej z dnia 24 maja 1945 roku o utworzeniu Politechniki Śląskiej, zapisało się w mojej pamięci kilka zdarzeń, w których uczestniczyłem, wymienię najważniejsze. Październik 1956 r. – wiec na placu przed Wydziałem Budowlanym zakończony pokojowo przez Antoniego M. Plamitzera pieśnią „Boże coś Polskę” i marsz milczenia ulicami Gliwic jako protest przeciwko interwencji ZSRR na Węgrzech. Wydarzenia te zaowocowały małą demokracją. Senat wybrał rektora, prof. Stanisława Ochęduszkę, Rady Wydziału wybrały dziekanów, bez uzgadniania kandydatów z partią. Politechnika otrzymała od władz jedno miejsce mandatowe do Sejmu. Kandydata wybrała w głosowaniu cała społeczność akademicka, pracownicy i studenci, został nim prof. Adam Zawadzki.

Drugie, według mojej oceny, znaczące wydarzenie wprowadziła Ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, która dała pełną autonomię uczelniom wyższym. Zarówno w pierwszych, jak i w kolejnych wyborach rektora, do roku 2005, zwyciężał kandydat, który miał poparcie „Solidarności”.

W roku 2008 rektorem został wybrany prof. Andrzej Karbownik. Owocem jego działalności jest znaczący rozwój Politechniki i jej wizerunku zewnętrznego oraz uporządkowanie organizacyjne funkcjonowania uczelni.

W roku 1990 i 1993 zostałem wybrany dziekanem Wydziału Elektrycznego. Jako dziekan uczestniczyłem w rozwiązywaniu spraw wydziałowych i uczelnianych. Stałem przed problemem opracowania nowych programów studiów, uprawnień habilitacyjnych Rady Wydziału, wyboru kandydatów: do Rady Głównej Ministerstwa, Komitetu Badań Naukowych, Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów. Sprawy te skłoniły mnie do zorganizowania pierwszego zjazdu dziekanów wydziałów elektrycznych, na który zostali zaproszeni także elektrycy – członkowie PAN i Centralnej Komisji. Zjazd odbył się w maju w 1991 r. w Wiśle w Pałacu Prezydenckim. Od tego czasu zjazdy te odbywają się corocznie. W tym roku będzie 25 zjazd. Organizują go dziekan Wydziału Elektrycznego prof. Paweł Sowa i dziekan Wydziału Automatyki, Elektroniki i Informatyki prof. Adam Czornik. Za tym przykładem poszły inne wydziały i także organizują swoje zjazdy.

Partnerzy Politechniki Śląskiej

W każdą środę

ubezpieczenie

Bezpieczny Rowerzysta

Być zawsze wykręcił -
nieważne w co się wkręcisz

W celu uzyskania szczegółowych informacji
zapraszamy do naszych Oddziałów GSU

Produkt oferowany
przez PZU

GSU
ubezpieczenia

infolinia 801 401 999 / www.gsu.pl

TAURON

Pasja, która łączy

TAURON to więcej niż prąd

TAURON dodaje energii kolarzom w wyścigach zawodowców 72. Tour de Pologne i Mistrzostwach Polski w Kolarstwie Szosowym oraz amatorów w TAURON Lang Team Race i Tour de Pologne Amatorów.

TAURON oferuje prąd z usługą Elektryk 24H.

rowery.tauron.pl

SORDREW

Oferta:

- ▶ opakowania drewniane dla przemysłu (ISPM No 15, IPPC)
- ▶ przygotowanie ładunków do transportu lądowego, morskiego, lotniczego
- ▶ skrzynie typowe i ponadgabarytowe z drewna, sklejki, płyty pilśniowej, OSB
- ▶ obudowy maszyn, palety, podesty, platformy transportowe
- ▶ obróbka CNC, detale według indywidualnego zamówienia klienta
- ▶ precyzyjne konstrukcje spawane
- ▶ cięcie plazmowe i gięcie blach
- ▶ termoformowanie tworzyw sztucznych
- ▶ wykrawanie tworzyw sztucznych
- ▶ obróbka CNC tworzyw sztucznych
- ▶ drewno konstrukcyjne i stolarskie
- ▶ więźby dachowe
- ▶ kantówki, krawędziaki, tarcica

Certyfikaty:

- ▶ EN ISO 9001:2008
- ▶ EN 1090,
- ▶ EN15085- 2 CL2,
- ▶ DIN EN ISO 3834-2

SOR-DREW S.A.

ul. Szytgarska 26
41-608 Swietochłowice

tel. +48 32 2458827
fax: +48 32 3451980

sordrew@sordrew.pl
www.sordrew.pl

Osiedle Ogród

Gliwice, ul. Kozielska

III ETAP INWESTYCJI

MIESZKANIA OD 38m²

RADAN[®]

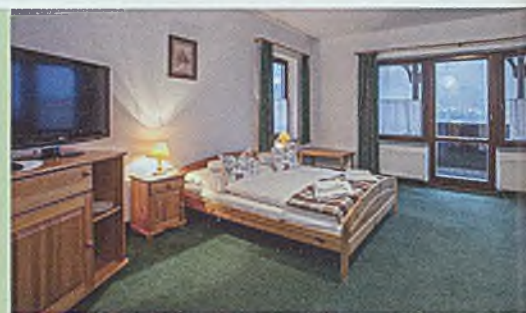
www.radan.com.pl

609 537 141 607 928 445 32 338 08 45

ZAPRASZAMY DO PENSJONATU ŚWISTAK*** W KOŚCIELISKU!

Pensjonat ŚWISTAK położony jest w przepięknym Kościelisku, na wysokości 905 m n.p.m. Z tego miejsca wypoczywający goście mogą się cieszyć wspaniałym widokiem na Tatry. Pensjonat ŚWISTAK jest eleganckim, trzygwiazdkowym obiektem, który oferuje komfortowe wyposażenie, piękne pokoje, ogrodzony parking, a także udogodnienia dla osób niepełnosprawnych. Położenie Pensjonatu sprzyja miłośnikom białego szaleństwa, gdyż mogą oni korzystać z położonych niedaleko wyciągów. W pobliżu Pensjonatu przebiega granica Tatrzańskiego Parku Narodowego oferującego wiele szlaków turystycznych.

Naszym Gościom zapewniamy:

- elegancko wyposażone pokoje w stylu góralskim
- barek i ogród zimowy
- jacuzzi w ogrodzie na świeżym powietrzu oraz jacuzzi i saunę w strefie SPA
- domki grillowe
- plac zabaw dla dzieci oraz pokój zabaw w Pensjonacie
- bezpłatne wi-fi
- możliwość zorganizowania kuligu, napadu zbójckiego, wycieczki z przewodnikiem, kuligu z ogniskiem, wieczoru góralskiego w towarzystwie kapeli góralskiej i wielu innych atrakcji!

Zarezerwuj wypoczynek już teraz!

PENSJONAT ŚWISTAK

ul. Karpielówka Boczna 26, 34-511 Kościelisko, tel. 18 201 32 84

e-mail: biuro@pensjonatswistak.pl

www.pensjonatswistak.pl

Znajdź nas na Facebooku: Pensjonat ŚWISTAK

WIOSNA W ŚWISTAKU

ATRAKCYJNE OFERTY!

★★★★
**SPA HOTEL DIAMENT
& WELLNESS**
USTROŃ - UZDROWISKO

★★★★
HOTEL DIAMENT
USTROŃ - UZDROWISKO

Wypoczynek pełen atrakcji

*Spacery po górach, kąpiele słoneczne,
SPA, sauna, basen, a może animacje? Sam wybierz!*

Wakacyjny pakiet specjalny:*

- min. 2 noclegi w komfortowych pokojach dostosowanych do Państwa potrzeb
- śniadania i obiadokolacje w formie bogatych bufetów z napojami
- nieograniczony wstęp do strefy wellness
basen z gwieździstym niebem, brodzik z podwyższoną temperaturą wody, jacuzzi, sauna sucha, sala fitness (dostępna od wczesnych godzin porannych)
- dostęp do Internetu bezprzewodowego
- parking
- wypożyczalnia rowerów i kijów do Nordic Walking
- bilard, tenis stołowy, darts, piłkarzki
- codziennie animacje dla całej rodziny

* Hotel zastrzega sobie możliwość zmiany w harmonogramie atrakcji i animacji

+48 33 858 77 15
+48 33 854 33 91

lub rezerwuj

on-line

DiamentUstron.pl

Z NAMI ZDOBĘDZIESZ SZCZYTY

WASKO

GRUPA KAPITAŁOWA

Tu zrealizujesz swoje pasje w IT

WIRTUALIZACJA | BACKUP | PHP
BAZY DANYCH | JAVA | LINUX
| SIECI | .NET | IT SECURITY

Z nami dowiesz się, co to jest:
sprzedaż, zarządzanie projektami,
wdrożenie zaawansowanych
systemów informatycznych.

*Dołącz do naszego zespołu
Zachęcamy do przestania CV*

praca@wasko.pl | Więcej informacji: www.wasko.pl/kariera

Partnerzy i sponsorzy jubileuszu
70-lecia Politechniki Śląskiej

MOSTOSTAL ZABRZE

Jastrzębska Spółka Węglowa SA

**KATOWICKI
HOLDING
WĘGLOWY SA**

WĘGLOKOKS

FAING[®]
S.A.

PG SILESIA

**Medal jubileuszu
70-lecia Politechniki Śląskiej**

